

KOMMUNISTISK POLITIK

Zaki & Vakili på Den røde plads 1. maj, Fælledparken, København

FESTDAG? JA! KAMPDAG? JA JA!

Nr. 10

14. årg.

2010

14. maj

-

28. maj

Støttepris 20 kr.

TEMA: Krise, euro og modstand

- Velfærden skal reddes - for hvem (1+2) s. 2 • Skub i unionsplanerne s. 4 •
- Grækerne modsætter sig monopolernes diktat s. 6 •
- Massivt nej til besparelser fra KFO s. 8 • EU: usikkert arbejdsmarked s. 10 •
- Ud at se med DSB s. 11 • 1.maj: Festdag og kampdag s. 12 •
- Næste 1. maj uden VKO s. 14 • Det system kaldes socialisme s. 15 •
- Palæstina besat s. 16 • Jorden bævede i Grækenland s. 18 •
- Palæstinensisk kritik af OECD s. 18 • Debat s. 22 • På randen af bankerot s. 24

Velfærden skal reddes - for hvem (1)

KOMMUNISTISK POLITIK

Det er et tilbagevendende mantra – ikke bare i Danmark, men i hele EU- at ”velfærden skal reddes”.

Den seneste uge rutsjetur på børserne og hasteindgreb i EU, der etablerede både en gigantisk lånepakke til Grækenland og en stabiliseringsfond til andre gældstyngede lande, der spekuleres imod har vist, hvad det betyder. Det samme som under ’finanskrisen’ i 2008, der blev indledningen til den generelle verdenskrise, som endnu holder hele den kapitalistiske verden (og det vil sige hele verden) i sit mere eller mindre kvælende greb.

”Når velfærden skal reddes” konkret handler det om bankernes, monopolernes, kapitalisternes velfærd. Det handler om at sikre de finansielle institutioner og det absurde finanssystem, så hele cirkuset kan fortsætte med den ukontrollable spekulation, der kan sende hele nationer i knæ, med akutte kriser, fallitter, massearbejdsløshed og alt hvad der ellers følger med.

Det viser sig, at det, der skal reddes, er euro’en – ’for enhver pris’. Og det vil sige tyske og franske banker, som ikke ville få deres poster og renter, hvis Grækenland gik konkurs.

Euro’en, Unionen og velfærden er uforenelige størrelser. Unionens traktatfæstede nyliberale økonomiske politik sikrer kapitalen, bankerne og monopolerne på bekostning af arbejderne og det store flertal. Det bliver særlig tydeligt i krisetider. De græske offentligt ansatte, arbejderne, de unge, befolkningen som helhed er blevet dikteret seriøse forringelser – direkte lønnedgang, højere skat (moms), pensionssænkning, højere pensionsalder osv. Ikke fordi de har levet over evne eller haft det specielt fedt, men fordi deres uansvarlige kapitalister og den kapitalistiske regering har gjort det, og er blevet finansieret af uansvarlige banker og finansinstitutioner af direktører med årlige millionlønninger.

Dem vil de beholde. De græske kapitalister og deres regeringer bliver ikke draget til ansvar. De lever stadig fedt og godt. Men det store flertal skal betale ved at knokle mere for mindre.

arbejderklasse, der både er mobiliseret og kampvant, vil man komme igennem med drastiske kriseprogrammer over hele unionen. Umiddelbart står i hvert fald Spanien og Portugal for tur. Stort set samtlige lande skal opfylde konvergenskravene, og den nyliberale patentløsning er at slagte og forringe den offentlige sektor og de offentlige ydelser. Løsningen er massearbejdsløshed. Løsningen er forringede levevilkår for det store flertal. Og de kapitalistiske EU-politikerte har tilmed den frækhed at påstå, at velfærden slagtes ’for at redde velfærden’.

I hvert eneste land skal den model anvendes, og den bliver anvendt. I Danmark med VKO-regeringen som flittig praktikanter. Dens spareplan 2011-13 er skåret over samme læst som i resten af EU. Velfærden skal reddes – for kapitalen, monopolerne, skibsrederen og hans bank.

De græske arbejderes og det græske folks massive protester har gjort det klart, at de ikke vil finde sig i det nyliberale velfærdsangreb, at de ikke vil acceptere EU’s diktater og recepter og at de ikke vil betale enhver pris for den elendige euro. Det socialdemokratiske PASOK blev bragt til magten for at redde græsk kapitalisme og EU ud af det kaos og den afgrundsdybe krise, de tidligere regeringer havde forberedt. Deres forræderi mod de græske arbejdere og deres egne valgløfter, i øvrigt, var så at sige bestilt. Den folkelige vrede rammer nu også dem.

Der sker en hurtig radikaliserings og en venstredrejning i det kriseramte Grækenland. Lige nu har den styrket det græske revisionistparti KKE og dets faglige organisme PAME. Revisionismen er så at sige kapitalismens sidste chance i arbejderbevægelsen, der indsættes for at søge at bremse vendingen mod et revolutionært opgør med kapitalisme, union, gæld og euro. At dette parti oplever et comeback siger mest af alt noget om den græske krises dybde – og om EU’s og euro’ens krise.

De græske arbejdere er prøvestenen. Kommer man igennem med det elendige kriseprogram der over for en

Redaktionen 11. maj 2010

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 350 kr.

År (25 nr.) 600 kr.

Institutioner

½ år 440 kr. - 1 år 860 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 21.05.10

Velfærden skal reddes - for hvem (2)

Socialdemokraterne og SF har lanceret en plan for at "redde velfærden", som de kalder en fair løsning. Det er både et valgoplæg og en central del af et regeringsgrundlag for deres måske kommende regering.

Et hovedelement i deres "fair løsning" er, som alle i landet nu har hørt, at alle lønmodtagere skal arbejde en time mere om ugen. Udbytningsgraden skal øges. Kapitalisterne, den kapitalistiske stat og den kapitalistiske kommune skal presse mere arbejde ud af de ansatte, og dermed ekstra profit. Dette attentat på arbejderne og de øvrige ansatte i den private og offentlige sektor er en nyliberal svinestreg, der modtages med ublandet glæde i Den europæiske Union.

Det er et åbent forræderi mod arbejderne og alle socialisters historiske kamp for kortere arbejdstid, der startede som en kamp for 8-timers-dagen i det 19. århundrede, og fortsatte gennem det 20. for at imødegå det stadig mere intensive og udmattende arbejde, der kræver konstant maksimal mental koncentration og fysisk præcision.

Det lykkedes de franske arbejdere at få gennemført en arbejdsuge på 35 timer. I Danmark stoppede det ved 37 timer og i årevis har LO-fagbevægelsen ikke rejst krav om kortere arbejdstid. Det på trods af, at arbejdsintensiteten konstant er øget, den permanente massearbejdsløshed kalder på en bedre fordeling af arbejdet og de øgede samfundsmæssige krav til familierne og deres ansvar gør en bedre fordeling mellem arbejdstid og fritid til en påtrængende nødvendighed – også for at kunne undgå stress og andre samfundsskabte sygdomme.

Kravet om en 35 timers arbejdsuge – med fuld lønkompensation – som et skridt hen imod 30 timers ugen for både mænd og kvinder har længe været på stand by. Og nu vil Thorning Schmidt og hendes 'røde makker' forlænge arbejdsdagen, arbejdsugen og arbejdslivet, og dermed øge stresset og presset på familierne.

Det kalder de at 'redde velfærden'. Spørgsmålet er for hvem? Og svaret er

simpelt: For kapitalen, unionen, skibssrederer, monopolerne, spekulanterne.

Forslaget er et slag i ansigtet også på de franske arbejdere, hvis store bedrift 35-timers-ugen er under stærkt pres fra den reaktionære Sarkozy-regering, og det er vand på den mølle, der nu kværner de græske arbejdere med unionsdiktater om at arbejde mere til lavere løn.

Det er ren fup, når S og SF foregøgler, at en times merarbejde om ugen vil 'redde velfærden' i almindelighed. Det vil det ikke, fordi velfærd og kapitalisme og velfærd og den nyliberale europæiske union er to uforenelige og antagonistiske størrelser.

Den såkaldte nordiske velfærdsmodel har været under afvikling, næsten siden den blev gennemført, og lige så længe som, Danmark har været med i det nyliberale EU. Det er det kapitalistiske samfunds institutioner, nationale som internationale, som undergraver alle forsøg på at skabe holdbare velfærdsystemer under kapitalismen uden at gøre op med dette snyltersystem.

Og det er Thorning-Schmidts og

Søvndals politiske mission at redde dette system, ikke at gøre op med det.

Der er yderligere en stribe foranstaltninger i S og SFs 'fair løsning', mange fra det almindelige nyliberale katalog, såsom at jage de unge hurtigere igennem uddannelsessystemet. Selvfølgelig så de bliver dobbelt så dygtige på den halve tid, som VK plejer at sige. Der er også et keynesiansk islæt med fremrykning af offentlige investeringer og renoveringer.

For et syns skyld og for at give indtryk af fairness vil man indføre en 'millionærskat' på 5 pct. udover den først tjente million om året. Der er allerede gode anvisninger på nettet til hvordan denne millionærafgift kan undgås – og det ser nemt ud. Der er også tale om at ekstrabeskatte de ekstremt skattebegunstigede banker og finanssektoren.

Og der er ingen tvivl om, at en S-SF-regering vil øge skatter og afgifter – også på den brede befolkning. Men længere arbejdstid og højere skatter er ikke ligefrem et program, der får begejstrede vælgere til at flokkes om at sætte kryds ved A eller F. Så skattedelen er lige nu eksklusivt forbeholdt millionærerne.

Ideen om at sætte arbejdstiden i vejret er blevet positivt modtaget af hele det borgerlige Danmark. Medierne har som venteligt stået parat med åbne mikrofoner og fået folk på gader og arbejdspladser til at erklære deres store forkærlighed for 38-timers-ugen.

Og rigtigt vigtigt havde de to partier forhåndssikret sig støtte fra LO-toppen. Formanden for HK mener, at hans medlemmer vil blive rigtig glade for at arbejde en time mere om dagen, hvis det kan sikre deres børn og børnebørn et liv i velfærd.

Det kan det bare ikke. Det sikrer kun udbytternes.

Eurokrise sætter skub i unionsplaner

Et truende krak i Grækenland har givet fornyet styrke til EU's ønsker om at bestemme over medlemslandenes finanspolitik, og fornyet styrke til modstanden mod EU

Med de mange eksempler på EU medlemmer, der under krisen har haft svært ved at holde budgetterne, er der på ny opstået et krav i EU, om at alle lande i princippet burde sende deres finanslove til godkendelse til EU. Argumentationen handler om at sikre en "stabil fælles valuta". Løsningen skulle være en såkaldt "stram finanspolitik", hvilket i sin substans handler om at skære ned. Det siger meget tydeligt, at det egentlige projekt er en gennemførelse af en politisk union efter monopolernes ønskeskabelon, med den fælles valuta som dynamo. En nyliberal politisk union, hvor milliardærerne bliver begunstiget, og man altid ved, hvor man har arbejderne: Under hælen!

Hvilket har været en del af EU-modstandens kritik mod hele europoprojektet lige fra starten.

Når staten er bankerot

Den økonomiske krise i EU-landene er langt fra på retur, sådan som politikere både herhjemme i Danmark og i resten af EU har forsøgt at bilde folk ind. Tværtimod er der tegn på at de første krisepakker til banker og erhvervsliv kun virkede som en udskydelse af et større sammenbrud. Grækenland er ikke alene. Det var Island heller ikke. Flere lande er akut i farezonen: De baltiske lande, Spanien, Portugal og andre. Et sammenbrud betyder konkret, at et eller flere lande ikke længere kan betale renter og afdrag på deres lån. Og altså også konkret har mistet evnen til stå som den sidste garant for bankkunders opsparinger og pensionsmidler. Og hvad der er endnu værre for finansyrsterne: Udeblevne betalinger til banker, der i boom-tiderne lånte til hvad som helst og hvem som helst, truer ikke bare deres profitmargin, men vil kaste

hele finanssektoren ud i ny akut krise. Så er panikken dér.

Den situation stod Grækenland i ved udgangen af april. Der var ikke længere tillid til at statens betalingsevne og derfor kunne landet ikke længere få kredit på normale markedsbetingelser. Grækenland var reelt konkurs. Den græske stat var ved at være bankerot.

Det er en situation der er kendt fra masser af tilfælde i historien. På alle kontinenter, i nyere tid både i Asien og Sydamerika og i særdeleshed i Afrika. Også Danmark har prøvet at gå bankerot ved flere lejligheder gennem historien.

Periodisk statsbankerot kan i dag måske nærmest defineres som en almindelig følge af at være underlagt imperialismen, på samme måde som de tilbagevendende økonomiske kriser.

I krisetider optræder altid to sæt sjakaler: Børsspekulanterne og de ansvarlige politikere. De supplerer hinanden, dækker over hinanden, hjælper hinanden til at leve i overdådig velfærd.

Børsspekulanterne gik til stormløb mod Grækenland og euro'en. Det fri marked truede med at knockoute euro'en. Så staterne greb ind med milliardlån – hugget fra de arbejdende, og betalt også på lang sigt med mere arbejde til lavere løn og ringere sociale ydelser.

Den imperialistiske opskrift

Begivenhederne i Grækenland følger en allerede afprøvet imperialistisk opskrift. Selv efter at de almindelige lånemarkeder har sagt stop, fortsætter staten i en ond cirkel med at låne nye penge for at dække renter og afdrag på gamle lån. De nye penge lånes i stedet af de imperialistiske stormagter i EU til en politisk pris, enten direkte eller gennem Den Internationale Valutafond (IMF).

Medlemskab af EU og deltagelse i euroen har i princippet indbygget en række krav til landenes underskud på de offentlige finanser og størrelsen af statsmagtens gældsætning. Hvis et enkelt EU medlemsland ikke kan overholde disse krav, så bliver der opstillet en række anbefalinger fra kommissionen, der er identiske med de politiske

krav, som de imperialistiske långivere stiller.

EU har i år givet henstillinger til 20 af de 27 medlemslande (!) om at stramme op i budgetterne, så de inden for de næste få år overholder kravet om højst tre procents

underskud på statsfinanserne af bruttonationalprodukter (BNP).

De politiske krav vil sige dikterede massefyringer af offentligt ansatte, dikteret lønnedgang, dikteret forringelse af arbejdstid og pensionsalder, krav om privatiseringer mv.. Hertil krav om afståelser af suverænitet til egen undergrund og egne råstoffer, eller egne marker og strande. Kort sagt fri og uhindret adgang for udenlandsk kapital.

Og alt gennemføres med hjælp af indskrænkning af demokratiske rettigheder i almindelighed og arbejderes rettigheder i særdeleshed.

Det særligt nye i spørgsmålet om Grækenland er hverken statsbankerot eller de politiske krav, der følger af at låne penge direkte hos verdens imperialistiske stormagter.

Det særlige ved krisen i Grækenland er at den også er blevet et konkret eksempel på at, EU's prestigeprojekt den fælles mønt, euroen, er kommet under pres. Både fra den internationale finanskapital og fra de arbejdendes massedemonstrationer og generalstrejker i Grækenland.

EU's internationale lånekasse

Ovenpå uger med hundrede tusinder på gaderne begyndte bankerne igen at stoppe for al långivning til hinanden. Sammen med den massive generalstrejke i Grækenland den 5. maj oplevede aktiemarkederne verden over et dyk på fire-fem procent, mange steder mere.

Den danske finansminister Claus Hjort til EU-krisemøde

Det var en situation, der hen over ganske få dage betød, at man fra euro-landene sammensatte en selvstændig international lånekasse. Den nye pengekasse på 500 mia. euro skal kort sagt formidle lån fra de rigeste lande til de mest gældsplagede - mod politiske indrømmelser.

Der er ikke tale om at hjælpe Grækenland med noget som helst, og der er slet ikke tale om at hjælpe grækerne. Der er udelukkende tale om en mekanisme til fordel for de private banker, der har penge i klemme.

Netop denne kendsgerning kan blive kilde til et egentligt sammenbrud for hele eurosystemet, fordi de modstridende interesser, der viser sig med stor tydelighed i det græske tilfælde, vil vise sig igen, når en truende statsbankerot nærmer sig i f.eks. Portugal eller Spanien.

Indtil nu har kapitalen trukket det længste strå, men begivenhederne og krisen er stadig kun i sin begyndelse.

Euro-fiasko

Fra EU bliver sagen fremstillet, som om der ikke var nogen anden vej, fordi alternativet ville have været at Grækenland trådte ud af euroen og EU og begyndte at føre sin egen valutapolitik. Det vil sige i realiteten nægtede at betale gælden, der ligesom på Island ikke er en gæld, der er optaget af pensionister og arbejdsløse eller de offentlige ansatte, men af rigmænd og spekulanter.

Sagen er at alternativet er langt at foretrække for befolkningerne i EU.

Euro'en er en mekanisme skabt af de europæiske monopoler for at intensivere udbytningen af arbejderne i unionen. Og EU's fælles møntfod vil aldrig blive stabil. Det er en teknisk umulighed, når det jo i virkeligheden ikke er andet end et stykke papir vedhæftet en forestilling om en bestemt bytteværdi under påvirkning af de internationale kapitalistiske "markedskræfter". Den type valuta vil altid være udsat for problemer med spekulation og svindelnumre. En bestemt værdi kan måske nok beregnes, men skal så også håndhæves. Altså hvad skal varen koste - det er det egentlige spørgsmål, og så længe det er op til markedskræfterne hersker anarkiet.

Græsk lånepakke på over 5.500 milliarder en gave til tyske og franske banker

"Euroen skal reddes for enhver pris", siger EU's økonomikommissær Olli Rehn i forbindelse med en ny lånepakke, der betegnes som en bankpakke af MEP Søren Søndergaard fra Folkebevægelsen mod EU

EU's finansministre blev søndag den 9. maj enige om en ny krisepakke med lån og garantier for 750 milliarder euro (5.582 milliarder kroner) sammen med den internationale valutafond IMF. EU's andel er på 500 milliarder euro, hvoraf EU-Kommissionen stiller 60 milliarder euro til rådighed. Den danske regering har sagt ja til, at Danmark skal være med til at garantere for lånet.

"Euroen skal reddes for enhver pris", har EU's økonomikommissær Olli Rehn i forbindelse med finansministrenes møde. Prisen betales ikke kun af eurolandene. Søndagens møde besluttede for eksempel også, at en

eksisterende nødfond for lande uden for euroen nu også skal omfatte eurolandene.

- Det er i virkeligheden en ny bankpakke. Pengene kommer først og fremmest til at redde tyske og franske banker, der har penge til gode i Grækenland. Gik Grækenland konkurs, ville det fra dag ét skabe bankkrise i Frankrig, Tyskland og en række andre lande, sagde Søren Søndergaard, medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU, i P1 i sidste uge. Han forstår godt, at 61 pct. af grækerne ikke er begejstrede for EU's pakker.

- Man stiller nogle krav, som betyder, at den almindelige befolkning kommer til at betale for det vanvid, som euroen har været. Det er ikke den almindelige græker, der har skabt krisen. Men det er den almindelige græker, som kommer til at betale den, siger Søren Søndergaard.

Græsk gæld til udenlandske banker

Banker i Frankrig: Knap 428 milliarder kroner til gode.
Banker i Tyskland: Godt 256 milliarder kroner til gode.
Banker i Danmark har knap en milliard kroner til gode.
Kilde: The International Bank Settlement

Vær med til at sætte kulør på Kommunistisk Politik!

Der skal hurtigst muligt anskaffes en ny farveprint-maskine til trykningen af Kommunistisk Politik, det antifascistiske tidsskrift Håndslag og andre af Oktober Forlags udgivelser.

Den gamle Riso-maskine er ved at være udtjent - og Kommunistisk Politik og de andre udgivelser fortjener at udkomme i en bedre kvalitet - og i farver.

De farvetrykte forsider på KP på årets første fem numre vakte stor tilfredshed hos abonnenter og læsere.

Derfor retter vi nu en henvendelse til alle:

Vær med til at sikre den nye trykmaskine så hurtigt som muligt. Målet er at den skal køre inden sommerferien. Alle beløb - store som små - modtages med taknemmelighed.

Bidrag kan indbetales via netbank til

Forlaget Oktobers bankkonto

Reg. Nr. 1551 Kontonr. 166 34 271 166 34 271

Eller pr. giro til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271 1-663-4271

Grækerne modsætter sig monopolernes diktat

Den 5. maj kaster de græske arbejdere sig ud i en massiv generalstrejke for over for magthaverne og verden at sætte en tyk streg under, at den ikke vil acceptere det nye, usandsynlig barske kriseprogram, som EU og Verdensbanken har dikteret

Det brutale kriseprogram er modydel- sen for, at den græske stat kan få et gigantisk lån, som skal betale for finans- spekulationer mod euroen og for de græske kapitalisters glade eventyr.

Den græske stat er reelt bankerot. Det må imidlertid ikke blive formelt. Fryg- ten for det rene euro-kaos og for, at græsk statsbankerot ville rive mange andre landes banker med sig, var driv- kraften, da EU og IMF kom frem med 110 milliarder euro (818,5 milliarder kroner) i særlige lån over de næste tre år.

Danske Banks ordførende direktør kom- menterer det sådan:

- Det er åbenbart, at den græske krise er bekymrende. Og hvis det er således, at den kommer ud af kontrol, og der eventuelt opstår moratorie-ord- ning, så kan den have meget negativ indflydelse på den europæiske banksek- tor. Men også på euroområdet, sagde Peter Straarup for nogle dage siden til RB-Børsen og fortsatte:

- Det ville skabe en masse uro – også måske den nervøsitet og mistillid, der får markederne til at fungere dårligere. Så det er ret vigtigt, at Grækenland er blevet reddet, hvis man kan bruge det udtryk. Nu ser det i hvert fald ud til, at der er indgået en aftale, som på det korte sigt medfører, at de kan betale deres udestående.

Det drejer sig om at redde kapitalisterne, bankerne, monopolerne. Regningen sendes direkte til arbejderne og det græ- ske folk. Det er lønninger, pensioner, tilkæmpede rettigheder og den offentli- ge sektor, der slagtes. Overenskomster-

ne suspenderes i de næste tre år, ifølge aftalen mellem den socialdemokratiske regering, IMF og EU, hvor der indføres løn- og ansættelsesstop i den offentlige sektor. Lønnen beskæres direkte med, hvad der svarer til to månedslønninger. Momsen skal hæves fra 21 til 23 pct. Pensionsalderen skal sættes i vejret (den er generelt p.t. 65 for mænd og 60 for kvinder), og det skal blive lettere at fyre folk!

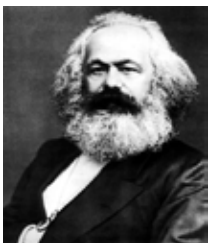
Det er kapitalistisk krisepolitik, der vil noget. Brutal og uden nogen formil- dende omstændigheder. Og Grækenland er blevet en prøvesten i kampen om, hvem der skal bære krisens byrder – en kamp, hvis udfald får konsekvenser i alle EU-lande, i hele den kapitalistiske verden.

Det gælder også for og i Danmark, selvom det danske folk som bekendt har sagt nej tak til euroen og Danmark der- for ikke er direkte involveret i den krise- plan, som de 16 euro-landes regeringer nu dikterer grækerne.

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer udsendte op til 1. maj en

Karl Marx om statsgæld

Apropos Grækenland

Den borgerlige stat er kapitalisternes stat, der indretter samfundet efter kapitalens behov. At den forgældes og må betale pri- vatkapitalister dyrt, er ikke noget nyt, som nedenstå- ende citater fra Karl Marx viser.

”Med udviklingen og akkumulationen af den borgerlige ejendom, dvs. med udviklingen af handel og industri, blev enkeltpersoner stadig rigere, mens sta- ten altid blev gældsats. Dette faktum fremkom allerede i de første italienske handelsrepublikker, viste sig senere i

tilspidset form i Holland siden det 18. århundrede ... og finder nu igen sted i England. Det viser sig derfor også, at så snart bourgeoisiet har hobet penge sammen, må staten gå på tiggergang hos det og sluttelig direkte blive opkøbt af det.”

Karl Marx, Den tyske ideologi, MEW 3, 344 f.

”Er ikke enhver statsskyld en gælds- post, som bliver skåret ud af et helt folks kød, og som beskærer dets fri- hed? Lader de ikke et nyt samfund af usynlige tyranner opstå, som er kendt under betegnelsen det offentliges kre- ditorer?”

Karl Marx, Sardonische Anleihe, MEW 15, 124

”Den eneste del af den såkaldte natio-

nalrigdom, som reelt indgår i et moder- ne folks fællesbesiddelse, er dets stats- gæld.”

Karl Marx, Kapitalen. I, MEW 23, 782

”Skatterne er det økonomiske grund- lag for regeringsmaskineriet, og ikke for noget andet.”

K. Marx, Kritik af Gotha-program- met, MEW 19, 30

”Når demokraterne forlanger regu- lering af statsgælden, forlanger arbej- derne statsbankerot.”

K. Marx, An die Mitglieder des Kommunistischen Bundes, MEW 7, 253

Oversat fra tysk
af Kommunistisk Politik

solidaritetserklæring med de græske arbejdere og folk, hvor det bl.a. hedder:

”Vi fordømmer EU og IMF, som vil sætte landet under storbankernes, monopolernes og imperialistiske stormagters kontrol.

Vi forsvarer det græske folks ret – og folkenes ret i alle de øvrige lande – til at træde ud af EU, som er et redskab til herredømme over og til overudbytning af arbejderne og folket.”

Den første barske lånepakke til Grækenland, som udløste massive protester, forsvandt som dug for solen i spekulanternes lommer, hvilket skabte den nye

akutte krise. Betingelserne for de nye lån har vakt enorm vrede og udvidet protesterne yderligere. Fagforeningen PAME arrangerede 1. maj store manifestationer i 75 græske byer, og millioner af grækere har været på gaden i protest.

Det er samme krisepolitik, alle EU-lande fører, og samme retning de går. Blot ikke nær så synlig og drastisk som i det græske tilfælde, der har gjort akutforanstaltninger nødvendige. Grækenland bør også være en øjenåbner i forhold til de katastrofale konsekvenser af den nyliberale politik for unionens arbejdere.

Grækenland er blot den lille top af et

massivt isbjerg af statsgæld, som snart vil vælte op til overfladen, siger økonomiprofessor ved New York University Nouriel Roubini. Der er allerede et massivt pres på lande som Grækenland, Spanien, Portugal, Storbritannien, Irland, Island og de baltiske lande, og turen kan snart komme til USA og Japan.

Investorer i statsobligationer har ingen tillid til disse landes kriseprogrammer og sælger ud. Det driver efterfølgende deres rentegæld og låneomkostninger i vejret. Den græske krise er ikke løst, hverken på kort eller lang sigt – og udsigten er, at nye kommer til.

Solidaritet med Grækenlands arbejdere og folk: Vi vil ikke betale kapitalens krise og gæld!

Udtalelse 1. maj 2010 fra europæiske partier i Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer, samt en række andre revolutionære og progressive organisationer

Arbejderklassen og det græske folk er målet for et koordineret angreb fra banker, Den Europæiske Union og Den Internationale Valutafond, som vil påtvinge dem et gigantisk socialt tilbageslag for at lade dem betale for kapitalisternes gæld.

Drastisk beskæring af lønninger og pensioner, skattestigninger, eliminering af det sociale sikkerhedsnet, fortsættelse af privatiseringerne – det betyder et ekstremt spareregimente, som det internationale bourgeoisie vil diktere det græske folk. Og den socialdemokratiske græske regering lystrer.

Arbejdere, unge, bønder osv. gør ret i at nægte at betale for systemets krise. Der går ikke en dag uden strejker og demonstrationer. Sammen med det græske folk erklærer vi: ”Bankerne og kapitalisterne må betale for deres krise, og deres gæld – folket skal ikke betale!”

EU har fastlagt en neoliberal politik, som har forstørret den finansielle og

Cathrine Pedersen, DKU's formand, oplæser udtalelsen 1. maj i Kbh.

økonomiske krise, og som har ødelagt den sociale sikkerhed. Regeringerne og den europæiske centralbank har kastet milliarder i offentlige midler for at redde bankerne – de selv samme banker, som høster profitter på den voldsomme gæld hos medlemsstaterne.

De ”tilbyder” lån til den græske regering med mere end 10 pct. i rente, mens de finansierer sig selv til langt lavere procenter.

Lederne af de øvrige EU-lande, især Tyskland og Frankrig, forlanger iværksat flere anti-folkelige foranstaltninger. Det er det, som kaldes ’europæisk solidaritet’ – solidaritet mellem kapitalister, mellem monopolerne for at nedbryde grænserne for overudbytning af arbejderne i alle lande. Det er ’solidari-

tet’ mellem de nyliberale og socialliberale regeringer for at privatisere og organisere social dumping.

Men solidariteten udstrækker sig aldrig til ofrene for deres og imperialistmagternes politik, som råder i EU og drager fordele af krisen og deres konkurrenters vanskeligheder for at styrke sig selv og vinde og kontrollere markeder.

Andre lande er ligeledes mål for bankerne og spekulanterne: Spanien, Portugal osv.

Vi udtrykker vores solidaritet med den græske arbejderklasse, med arbejderne i byerne og på landet, med ungdommen osv. Vi støtter deres kamp for at nægte at betale kapitalens krise og gæld.

Vi fordømmer den beskidte pression fra regeringerne i EU, som bestandig kræver nye ”ofre”.

Vi fordømmer EU og IMF, som vil sætte landet under storbankernes, monopolernes og imperialistiske stormagters kontrol.

Vi forsvarer det græske folks ret – og folkenes ret i alle de øvrige lande – til at træde ud af EU, som er et redskab til herredømme over og til overudbytning af arbejderne og folket.

Vi opfordrer arbejderne og folket til at udtrykke deres solidaritet med den græske arbejderklassen og det græske folks kamp ved i alle lande at bekæmpe den samme politik fra EU, der alene tjener monopolernes interesser.

Københavns Forældreorganisation: Massivt nej til besparelser fra stormøde

Meldingen fra stormødet i Københavns Forældreorganisation den 6. maj var klar: "Der er ikke mere at skære væk i institutionerne"

Københavns Kommune vil lade forældre og børn betale for dens økonomiske rod ved at barbere daginstitutionsbudgetterne med 350 millioner kr. Det besluttedes den 5. maj, og allerede dagen efter kom de københavnske forældres svar: et blankt nej til nedskæringerne.

Over 100 forældre fandt vej til KFO's stormøde, og diskussionslysten var stor blandt de københavnske forældre. Dagsordenen for mødet var børne- og ungdomsudvalgets sparekatalog, som

Asgårds lørdagsaktion mod besparelser, før kommunalvalget i 2009

lægger op til en besparelse på 350 millioner kr. i budgettet for 2011. Meldin-

gen til politikerne var, at institutionerne ikke kan klare flere nedskæringer.

Mødet besluttede at igangsætte aktiviteter mod besparelserne ved blandt andet at afholde infomøder i alle bydelene for at informere flere forældre om besparelserne og lægge pres på Kommunernes Landsforening, som i løbet af maj og juni har forhandlinger om kommunernes økonomi.

Overborgmester Frank Jensen fik også et par ord med på vejen fra forældrene, som appellerer til, at han lever op til sine valgløfter om København som børnenes by.

Der planlægges en københavnsk aktionsdag den 20. maj.

LFS: Omfordel pengene fra administration, KKFO og heldagsskole

Op til beslutningen om massive nedskæringer på de københavnske daginstitutioner udsendte de københavnske pædagogers fagforening LFS følgende forslag til hensigtsmæssige besparelser

Onsdag den 5. maj skal Børne- og ungdomsudvalget i Københavns kommune beslutte, hvor sparekniven skal skære i pasningen af hovedstadens børn og det pædagogiske personale. Der er lagt op til et blodbad, for der mangler 350 millioner kroner i børne- og ungdomsforvaltningen.

"Kan I høre noget – overhovedet?" spørger Jan Hoby, næstformand i LFS, og fortsætter: "Sparekataloget er virkelig skræmmende læsning. Man forledes til at tro, det er en industrivirksomhed, man læser om, der producerer dåser på et transportbånd, og ikke små børns kommende vilkår i daginstitutionerne i Københavns kommune."

Landsforeningen for Socialpædagoger (LFS) har tidligere fremsendt forslag til politikerne, hvor de kunne finde de fleste af de 350 mio. kr. Men stort set ingen af forslagene, LFS har foreslået, er at finde i sparekataloget til udvalgs-mødet.

"Hvorfor vil politikerne afskaffe fritidshjemmenes morgenåbning, men ikke afskaffe de 16 KKFO'ere eller nedbringe administrationsudgifterne ved at have færre selvejende daginstitutioner i København?" udtaler Jan Hoby, næstformand i LFS og slutter: "LFS opfordrer politikerne til at omfordele pengene fra administration, KKFO og heldagsskoler til byens børn og pædagogiske personale."

* Afskaffelse af de eksisterende tre heldagsskoler. Varig besparelse på 21 millioner kr. Forsøget udløber i 2012 og kan uden problemer stoppes. Adskil skole og fritidshjem til gavn for børn og fritidspædagogikken.

* Afskaffelse af Københavns 16 KKFO'er (Københavns Kommunes fritidsordning). Gør dem til fritidshjem under Dagtilbudsloven. En både bedre

og billigere fritidspædagogisk forankring, der giver en varig besparelse på ledelsesslønninger i millionklassen.

* Færre selvejende institutioner. Selvejende daginstitutioner er i dag en dyrere pasningsordning end kommunale daginstitutioner pga. administrationsbidraget til de selvejende paraplyorganisationer som menighedernes daginstitutioner og Frie Børnehaver. Det er absurd, at børn og personale skal holde for med nedskæringer for at finansiere de selvejende organisationers administration. Besparelspotentiale 29,3 millioner kr.

* Opgør med den nuværende ledelses- og styringsform New Public Management (NPM) i Københavns Kommunes forvaltninger:

1. Stop for brug af eksterne konsulenter i Københavns kommune.
2. Afskaf udviklingskontrakter for daginstitutioner, klubber og skoler.
3. Luk Koncernservice.
4. Et opgør med NPM vil betyde et varigt besparelspotentiale på mellem 400 - 600 millioner.

Politiets ransagninger under COP15 kendt ulovlige

Byretten har nu kendt politiets ransagninger i Ragnhildgade i december ulovlige. Ragnhildgade var sovested for 750 mennesker, der var i København i forbindelse med protesterne mod topmødet. De blev vækket af kampklædte politifolk natten til den 9. december, og ugen efter blev stedet igen ransaget ulovligt, meddeler Klimakollektivet.

Koordinatoren i Ragnhildgade under COP15, Ida Schyum, fortæller:

- Det var en virkelig frustrerende for

folk at blive vækket midt om natten af kampklædte politifolk, som forstyrrede nattesøvnen. Det var stedet, hvor der skulle være ro og mulighed for at slappe af, men i stedet blev folk chikaneret af

politiet, der foretog ulovlige ransagninger.

Ida Schyum klagede øjeblikkeligt over ransagningerne, og hun fortsætter:

- Vi har fra start undret os over ransagningerne og følt, det var ren chikane. Nu har vi fået medhold i vores klage, hvilket klart viser, at politiets metoder var helt absurde. Derfor håber vi også, at folk vil få medhold i de flere hundrede klager mod politiet, der føres nu.

En kort rapport fra en af de udviste irakere

Asylret er telefonisk blevet kontaktet af Hussam Baiati, der 28. april blev tvangsudvist fra Danmark til Irak. Han fortæller os, at han må sove på gaden, da han ikke har nogen bolig. Det er lykkedes ham at skaffe et tæppe, så han i nogen grad kan holde varmen om natten. Han skifter hver aften til et nyt sted at sove for at mindske faren for at blive overfaldet og/eller arresteret.

Han blev under sit ophold i Danmark lam i halvdelen af ansigtet og i det ene ben. Endvidere er han under opholdet i

Danmark blevet ramt af psykiske sygdomme.

Han er blevet så syg, at han må gå med krykker og har behov for en kørestol, som han dog ikke fik under sit ophold i Danmark. Hussam Baiati har ingen familie eller bekendte i Irak. Hans moder, der er kræftsyg, er bosiddende og har permanent opholdstilladelse i Danmark. Hans søster er dansk statsborger. Hans fader og ældre brøder blev dræbt af Saddam Husseins regime, hvorfor familien flygtede til Iran og

siden til Danmark, fordi det ej heller var betryggende at opholde sig i Iran.

Hussam Baiatis ulykkelige situation gør det endnu en gang makabert klart, at det herskende umenneskelige burgøjerregime ikke er til sinds at ophøre med sine uophørlige krænkelse af menneskerettighederne. Alene af den grund er det nødvendigt at få indsat en anden regering snarest muligt.

Asylret
Said Parvin

NOAH: Flypassagerer køber heldigvis ikke CO2-kvoter

*Hvem vil betale 20 kroner
for at flyve lidt grønnere?
Det er der kun én ud af
100, der vil*

"Heldigvis," siger Palle Bendsen, klimatalsmand for NOAH Friends of the Earth Denmark.

DR.dk skriver 29. april, at flypassagerer det seneste par år har haft muligheden for at flyve med ren samvittighed for en 20'er.

"At købe CO₂-kvoter er det nærmeste, vi i det moderne samfund kommer på at købe aflad. Og ligesom afladskøb er det et kæmpe fupnummer," fortsætter Palle Bendsen.

Flyets CO₂-udledning forsvinder ikke ved den form for trylleri. Køb af CO₂-kvoter har intet med reduktion af klimapåvirkning at gøre. Det har to andre funktioner: Det fjerner motivet

til at nedsætte ens egen CO₂-udledning – og det kan give god samvittighed, men på et falsk grundlag.

"NOAH har altid været modstander af kvotehandel, men den form, som SAS praktiserer, er den mest udspekulerede og den mest amoralske. På engelsk kaldes det offsetting, på dansk dækker ordet afladskøb ret godt," siger Palle Bendsen. *"Derfor er det faktisk bedre, at flypassagererne ikke gør brug af SAS' tilbud, da det vil cementere en ordning, som kun tjener til at lette presset på de rige overalt – og de rige lande i særdeleshed."*

Martin Porsgaard, der er miljøchef for SAS, udtalte til Radioavisen, at det var i overkanten at betale 20 kr. for at købe sig fra sin CO₂-påvirkning for en indenlandsk rejse i Danmark, men nok i underkanten for en lang rejse i Europa.

Flyrejser, der for de flestes vedkommende allerede er kriminelt billige, kan ikke renses for deres påvirkning på kli-

maet ved at købe kvoter, men det ville selvfølgelig grønvaske flyselskabernes billede i offentligheden – hvis ordningen blev brugt – og gøre det muligt for den at fortsætte sin forretning uden forstyrrelser.

DR skriver også, at luftfarten i EU fra 2012 skal købe CO₂-kvoter, og at "de fleste analyser peger på, at vi vil flyve oftere i fremtiden".

I forbindelse med flyvning er 20 kr. pr. rejse så lille et beløb, at det hverken vil gøre fra eller til med hensyn til at hæmme flyvelysten. Men det er netop det, der er pointen ved kvotekøb: De gør ingen forskel.

På www.fly-rejser.net kan man beregne klimapåvirkningen for en flyrejse.

NOAH Energi og Klima

NOAH Friends of the Earth
Denmark

EU: Betændt og usikkert arbejdsmarked

Korttidsansættelser og løndumping er reglen frem for undtagelsen i EU

Midlertidige, løse ansættelser i form af daglejere, vikarer - og i det hele taget korttidsansættelser - er på fremmarch i monopolernes EU. Øvelsen går ud på at frigøre sig fra tilkæmpede overenskomstmæssige rettigheder og forsøge at tvinge arbejderne til at falbyde sig til ekstremt lave lønninger.

Nu slår den europæiske faglige sammenslutning EFFAT fødevarersektion alarm. Ansættelse af folk til ekstrem lav løn og uden særlige overenskomst-mæssige rettigheder er i stigende grad reglen frem for undtagelsen - især i den europæiske kødindustri, konstaterede man på organisationens generalforsamling i Budapest i starten af maj.

Danish Crown

Den danske kødgigant Danish Crown er i høj grad eksponent for denne udvikling, hvor de nedlægger slagterier og arbejdspladser og i stedet transportere slagtedyrene til Tyskland. Her slagtes

dyrene af kolonnearbejdere fra det arbejdsløshedsplagede østeuropa - fra bl.a. Rumænien, Polen, Ukraine og Bulgarien. De er tvunget til at falbyde sig som midlertidige migrantarbejdere til en ekstrem ussel løn og uden særlige overenskomst-mæssige rettigheder.

På den anden side ser vi også, hvordan det danske kødmonopol benytter løndumpningen til at presse danske løn- og arbejdsforhold med krav om direkte lønsænkning.

Efter indgåelsen af den seneste, ualmindeligt usle danske minusoverkomst tillader Danish Crown sig at kalde den 'for dyr' og at den vil medføre yderligere slagtninger i udlandet!

Dårlige ansættelser

Mens udviklingen af midlertidige ansættelser er et generelt problem på hele EU's arbejdsmarked, ligger kødindustrien helt fremme. Den er simpelt hen betændt. På den førnævnte kongres konstaterede man, at ulovlige ansættelser og tilmed menneskehandel er almin-

deligt forekommende i europæiske kødforetagender. Falske "selvstændige virksomheder" og logi under uværdige forhold er også gængsi den europæiske kødindustri.

Korttidsansættelserne accelererer. Især hos den nye, forholdsvis unge arbejdskraft. I dag er det sådan, at kun en trediedel af både de mandlige og kvindelige ansatte i EU under 30 år er fastansatte. Det er også et faktum, at kvinder og etniske minoriteter er særligt ramt af dårlige arbejdsforhold.

EFFAT betoner at ansættelser må betegnes som dårlige, såfremt der kun er ringe ansættelsestryghed og social tryghed, lave og usikre lønninger, uden beskyttelse mod opsigelse, uden jobuddannelse, ringe eller ingen sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, og den er uden fagforeningsrepræsentation.

Tusinder af tillidsfolk til stormøde 20. maj

På initiativ af FOA står nu 11 forbund bag indkaldelsen til landsdækkende stormøde i Messecenteret i Fredericia den 20. maj

Stormødet opfylder et stort og akut behov på baggrund af de groteske sygehus-fyringer fulgt op af regeringens plan om generalangreb på velfærden i kommunerne og regionerne i den kommende tid. Mobiliseringen til stormødet er i gang og fagforbund forventer flere tusinde deltagere.

Hvad man står overfor er et EU-koordineret angreb med krav om nedskæringer på den offentlige velfærd. Og der bliver flere og flere, der tænker, at et modangreb må sættes ind. Det nyliberale angreb kan ret beset kun stoppes, såfremt der udvikler sig en egentlig

bevægelse i basis med mobilisering af tillidsfolk og aktivt blandt offentlige ansatte og deres mange alliancepartnere.

Det er store kræfter man er oppe imod, men slet ikke større end de kan væltes ved en indsats på landsplan, som udløser den harme og modstand, som ligger latent hos så mange. Og som i dag går frustrerede rundt og tænker: Der burde gøres noget effektivt.

En sådan protest- og velfærdsbevægelse vil kunne ryste en vaklende regering og have vitalitet, såfremt man fastholde kravene og modstanden imod angrebene, uanset hvem der måtte komme efter den nuværende regering.

Ikke 'Velfærd til alle'?

Det er også tankevækkende at det nyliberale opgør med 'Velfærd til alle' - det solidariske velfærdsprincip - igen og igen får mæle: Solidarisk velfærd skal

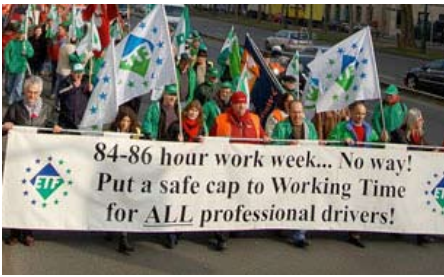
opgives under påberåbelse af, at det er de rigeste der selv må betale. Det er intet andet end en

salamivariant for velfærdens afskaffelse og indførelse af fattighjælp, som får opbakning af tidligere socialdemokratiske minister og næstformand i Kommunernes Landsforening.

Paradokserne er åbenlyse: Hospitalsansatte knokler og bliver fyrede som tak. Pengene benyttes i stedet til overbetaling ved privathospitaler og undergravelse af det offentlige sygevesen.

Almindelige mennesker må holde for, medens de største monopoler ikke betaler skat og milliarder bruges til at føre krig mod andre lande.

Der er grund til at vente noget af stormødet i Fredericia.

Nej til op mod 86 timers arbejdsuge

For monopolernes EU er varernes -, og herunder arbejdskraftens, bevægelighed et must, som fører til ekstreme forhold. Ikke mindst for de ansatte.

Således har EU-kommissionen med opbakning fra ministerrådet fundet ud af, at det ville være en god ide at "selvstændige vognmænd" skulle kunne køre Europas landeveje tyndt i op til 86 timer om ugen.

Inden det seneste valgt til nyt EU-parlament afviste det afgående parlament at forlænge køretiden for selvstændige fra de gældende 48 timer til 86 timer om ugen. Afvisningen skete bla. a. med henvisning til, at det kunne tvinge chauffører til at lade sig "ansætte" som selvstændige vognmænd, også kaldet "arme og ben" foretagender.

Men med et nyt parlament forsøger kommissionen og ministerrådet sig igen. Men det Europæiske Transportarbejderforbunds kampagne imod dette lovforslag har indtil videre resulteret i, at beskæftigelsesudvalget i EU-parlamentet for nylig i første omgang afviste forslaget.

Vogntog af lastbiler og busser, som havde ført kampagne igennem seks medlemslande, aktionerede foran EU-kommissionens hovedkvarter, samtidig med at forslaget blev behandlet i parlamentets beskæftigelsesudvalg. Her faldt det med stemmerne 30-19.

Men forslaget skal i juni måned igen behandles af det samlede parlament.

Derfor forsætter kampagne-aktiviteter for at sikre at beskæftigelsesudvalgets indstilling bliver godkendt.

At udnytte arbejdere som såkaldte "selvstændige chauffører" er en international brugt metode for undergravelse af løn og arbejdsforhold, som f. eks AP Møller kender alt til i den internationale containertransport på landjorden.

Ud at se med DSB

Lotte bor i København, men pendler en del til og fra Sverige, hvor hun med sin mand har det skønneste hus midt i den smukke sydsvenske natur. Her nyder de blandt mange fælles interesser at passe og udvikle en stor have, hvor der efterhånden er indrettet en lang række forskellige afsnit med hver deres særpræg.

- *Det er en god terapi*, fortæller Lotte, når hun vender hjem til den daglige trummerum i København. Arbejdets og storbyens stress får sig et velfortjent pusterum i den skånske friske landluft.

- *På en forlænget weekend kan man næsten nå at blive menneske igen*, fastslår hun.

Desværre finder turene ikke sted så hyppigt, at et pendlerkort kan betale sig, men så er der heldigvis mulighed for at købe et rabatkort svarende til de københavnske klippekort i de kollektive trafikmidler. Med dem kan man da spare lidt håndører, og hver en mønt sparet er også mønter tjent. Lotte og hendes mand har ikke malket guldkalven, så der er ikke for meget at gøre godt med.

Derfor har Lotte også med stor fornøjelse benyttet den eneste automat i Storkøbenhavn – så vidt hun ved – der mod et passende beløb udsteder disse rabatkort. Automaten har bopæl på Københavns Hovedbanegård, hvilket ganske vist giver et irriterende afbræk i rejsen, når klippekortet skal fornyes, men det tager Lotte gerne med.

Udviklingen på det internationale skinnenet har gennem de seneste årtier antaget en forunderlig retning. Ikke sådan at forstå, at skinnerne ikke længere ligger parallelt – men tæt på. For mange år siden hvilede skinnerne i deres egen besindige ro. Alt vedrørende drift, materiel, vedligeholdelse osv. tilhørte et og samme firma, som var ejet og drevet af staten. Det gav brugerne en besynderlig tryk fornemmelse af, at tingene blev passet, hvilket blandt andet kom til udtryk ved, at der var "tog til tiden", langt før dette reklameslogan blev

indført. De ansatte var statstjenestemænd, som ganske vist ikke scorede kassen, men der ventede en gedigen pension forude. Der var ligesom ordnede forhold.

Det var heromkring, at Reagan, Thatcher og vores hjemlige variant, Poul Schlüter, kom ind i billedet. Guldkalven barslede med en privatiseringsbølge begrundet med konkurrencehensyn, der ville komme os alle til gode. DSB blev ligesom alle andre statsvirksomheder sat på aktier og solgt til højestbydende. Arveslaget blev solgt for en slik, og de tidligere statsvirksomheder blev *slanket* – læs rationaliseret. Fordelene for samfundet forsvandt i fyringer og arbejdsløshed.

I modsætning til rangerspor så har denne historie ingen ende. Driften, materiellet og vedligeholdelse af samme blev opdelt i hver af deres firmaer, som hver især skulle sikre sig profit. Således har danske togpassagerer oplevet på selv små lokalbaner at blive transporteret rundt af henholdsvis franske, tyske og britiske selskaber.

Det er da lyksaligt. Tænk, at man kan køre fra Skjern til Struer på skinner, der kan være ejet af italienerne. Det må være det, man forstår ved globalisering. Når Deutsche Bundesbahn fortrænger DSB fra Danmark, så skubber DSB de svenske jernheste ud af Skåne. Hvor er det smukt.

Netop i dag synes Lotte ikke, det er så smukt. Rabatautomaten har gennem en periode været i stykker, så hun har været tvunget til at købe billet i toget. Det irriterer hende, fordi hun uretmæssigt er frataget muligheden for en rabat. I dag henvender sig ved den personlige betjening:

- *Automaten i forhallen er i stykker, så kan jeg ikke købe et klippekort her?*

Næh, det kan hun ikke, idet det er de svenske jernbaner, der administrerer det. Lotte forsøger:

- *Men det er jo DSB, der har driften.*

- *Desværre. Det er ikke mit bord.*

Reno

1.maj: Festdag og kampdag

Fotos: Kommunistisk
Politik

Britney Lace

Kaj Rudi

Der var hundredtusinder på gaderne verden over på arbejderklassens internationale kampdag. Kampaspektet stod i centrum i en række lande, hvor den økonomiske verdenskrises følgevirkninger har ramt hårdt og føles mest akut, som i Grækenland. Klogelig undlod den socialdemokratiske græske regering at forkynde sin tilslutning og konkretisering af EU's brutale kriseprogram til efter 1. maj.

Det samme gælder vel til en vis grad også for Danmark: S og SF skulle ikke have noget klinket ved at fremlægge deres kriseprogram for de titusinder, der gik til 1. maj-møderne. Alene i Fælledparken var der over 50.000 på en weekenddag med regn, der ikke lignede forår. Thorning Schmidt og Søvnald valgte først at fortælle, at deres bud på en vej ud af krisen består i at redde banker og lade danskerne arbejde en time mere om ugen og betale mere i skat.

De fleste, og også største, 1. maj manifestationer skulle igen fremme det parlamentariske alternativ til VKO og dermed også nyliberal og reformistisk unionspolitik. 1.maj manifestationer, der er positive over for monopolernes EU og imperialismens krige i Afghanistan og Irak, er rent ud sagt forræderi. Derfor findes alternativer, der fremmer en linje for klassekamp og ser 1. maj-manifestationerne som et led

i opbygningen af modstanden mod nyliberalismens kriseoffensiv mod det offentlige og mod tilkæmpede rettigheder og af modstanden mod krig og reaktion.

I år kunne APK og DKU anbefale og deltage i sådanne manifestationer i alle tre hovedbyer.

I Århus (*fotos tv*) deltog omkring 800, mest helt unge, i Alternativ 1. maj i Mølleparken, der afholdtes for første gang, efter at classesamarbejdspolitik i adskillige år har lagt sin klamme hånd på majdagen i Århus.

Det var en meget hyggelig og politisk intens dag, hvor optimismen og glæden var fremherskende. Alternativ 1. maj i Århus var arrangeret af Kulturforeningen Oktober i samarbejde med APK/DKU og Konfront. Hjemløsebandet leverede en stor præstation, med gamle rockklassikere fra 68'tiden, og Britney Lace, et ret nyt rocknavn, gav den fuld skrue i ti fremragende selfmade numre i bedste Glam-rockstil

Blandingen af politik og fed musik med meget mere er blevet mere og mere karakteristisk for 1. maj-møderne i Danmark. I Munke Mose i Odense (*fotos th*) lagde

mere end 1000 vejen forbi den traditionelle Rød 1. maj i løbet af en regnfuld og lidt råkold dag, hvor Peter Bjørn, Nybo, Kort Varsel og igen i år Tropical var på scenen.

Fælledparken i København minder om en festival. Men tag ikke fejl. 1. maj er både folkefest og kampdag. Og 1. maj på Den Røde Plads (*fotos mf*) er nu godt etableret både med revolutionær politik og et sted med rigtig god progressiv musik. Mange tusinde deltog i kortere eller længere perioder og hørte Katrine Aagaard, Lukas Sherfey med band, Paper Tigers, Zaki & Vakiili med Highway Child som en populær rosin i pølseenden. Du kan finde en flot reportage fra Den Røde Plads på KPnetTV.

Taler og uddrag af talerne kan ses på de næste sider.

Rød 1. maj Odense

Oktober Bogbutik

Næste 1. maj uden VKO

*Klaus Riis' tale for
Arbejderpartiet
Kommunisterne på Den
Røde Plads i Fælledparken
1. maj 2010*

Arbejderpartiet Kommunisterne blev i april måned ti år. Det er stiftet, fordi kampen for et andet samfund kun kan lykkes, hvis der eksisterer et stærkt revolutionært kommunistisk parti. Der må være et parti, der vover at gå i spidsen for at sætte det kapitalistiske udbyttersystem og dens kriser på porten. Et parti, som vil forvise imperialismen med dens krige og globale klimaødelæggelse til historiens skammekrog. Et parti, som vil opbygge et socialistisk samfund med flertallet, med arbejderklassen ved magten.

APK er sådan et parti, Derfor har vi sluttet os sammen med en lang række partier verden over med samme ideer og samme mål i Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer. I kan se mere om den i vores 1. maj-uddelingsavis, i vores blad Kommunistisk Politik eller på vores netavis kpnet.dk.

Vi er et ungt parti, og de fleste medlemmer er unge. Folk, der som børn i 90'erne fik at vide, at kapitalismen var verdens endemål. Der som unge i 00'erne oplevede nyliberalismens triumf. Som fik smagt privatiseringerne, markedsgørelsen af den offentlige sektor, krige i massevis, terrorlove og lømmelpakker. Og som ikke har glemt de herskendes krig mod ungdommen omkring Jagtvej 69.

Fra 2008 har den kapitalistiske krise hærget. Hvor slemt det egentlig står til, vil først komme frem hen ad vejen.

Op gennem 00'erne er protesten vokset. Ikke mindst mod de ulovlige krige, mod klimaødelæggelsen, og mod krisen. Imod at arbejderne og den brede befolkning skal bære krisens byrder, mens deres penge bruges til at sikre bankerne, monopolerne og direktørerne nye profitter. Overalt i verden kæmpes mod

dette system. Modstanden mod krig og besættelse vokser i Afghanistan og Irak og Palæstina. Modstanden mod amerikansk dominans vokser i USA's baggård, i Latinamerika. Og overalt i verden er store masser af arbejdere og almindelige folk gået på gaderne, har strejket, besat lukningstruede fabrikker. De har demonstreret og protesteret mod at betale for kapitalisternes krise.

Da islændingene fik mulighed for at vise, hvad de mente om at skulle betale gælden for deres egne og britiske og hollandske bankkapitalisters eventyr, sagde de som med én stemme nej. 97 % afviste den blodige gældsbetaling, et barsk spareregime og de høje renter. Nærmest ren stalinisme, mente de borgerlige medier.

Nu prøver EU at kaste de græske arbejdere og det græske folk i skidt og slavebinde dem i evig gæld. De græske arbejdere kæmper forbitret. Om nogle få dage gennemfører de endnu en generalstrejke, mens politiet affyrer tåregas mod demonstranter.

Og turen vil med sikkerhed komme til arbejderne i Spanien, i de baltiske lande, i Tyskland, UK og Danmark. Det vil ske, hvis der ikke mobiliseres en kampkraft, der er stærk nok til at bremse dette nyliberale felttog fra EU's og monopolernes side. Og en solidaritet på tværs af grænser.

Vi nægter at betale deres krise, deres gæld, skrev Thomas Koppel under den seneste store kapitalistiske verdenskrise. Det var midt i 80'erne. Og han tilføjede: Vi vil ikke være ofre for et døende system – vi har hænder til at bygge vores eget.

Hans ord er en påmindelse også i dag: *Vi giver aldrig op – vi kæmper for at sejre!*

Det allerførste skridt må være at sætte VKO på porten. Den værste burgøjsregering, Danmark har haft i generationer. De har ført landet ud i ulovlige, endeløse og kostbare krige. De har ødelagt landets hæderlige navn og rygte i store dele af verden. De har smadret den offentlige sektor ved at indføre privatkapitalistiske mekanismer og profitmotivet overalt. Og nu er de i

gang med at lade de sidste rester af dansk industri blive nedlagt. Med

A.P. Møller i spidsen er den flyttet til Kina og andre lavtlønslande. Det kunstige boligboom blev afløst af konkurrencer, krak, massearbejdsløshed og uovervindelig gæld.

Nu har VKO iværksat et nyt felttog mod det offentlige med spareplanen 2011-2013.

*De danske krige skal afsluttes!
De multinationale skal betale skat!
Millionærerne skal beskattes. De rige
skal tvinges til betale og ikke have i
pose og sæk!*

Så kan ikke bare kriseplanen aflyses. Så kan nødvendige forbedringer og genopretninger gennemføres.

Men det bliver over VKO-regeringens lig.

Så lad det blive det! Den har fået lov til at rasere og ødelægge længe nok. Alt for længe. Nu må den væk.

Vi skal ikke vente til det planlagte folketingsvalg. Vi skal tvinge regeringen væk – og det gøres ved at organisere og udvikle en gigantisk protestbevægelse. Mod dens spareplaner, mod dens sindssyge omvendte Robin Hood-politik, mod dens krige og mod dens terrorlove. Lømmelpakken og det andet har kun et eneste formål: at undertrykke den politiske protest, at bringe demonstranter og strejkende til tavshed.

Bliver resultatet en regering af S-SF og Radikale, må den stilles over for kravet om at afblæse EU-politikken med den nyliberale offensiv, afslutte krigene, annullere terrorlovene og iværksætte en social genopretning. Ikke fiflerier med efterlønnen, pensioner, offentlige ansattes løn osv., som EU vil have det.

Lad os fra denne 1. maj give det løfte, at næste gang vi ses, bliver det uden VKO!

Forkortet.

Det system kaldes socialisme

*Tale af Erik Salsø, DKU,
på Alternativ 1. maj,
Mølleparken, Århus*

Som vi står her i dag, er det mere tydeligt end nogensinde, at kapitalismen er et system i forrædelse.

Vi står nu i en økonomisk krise af hidtil uset omfang. Selvom det er spekulanter og bankdirektører, der er ansvarlige for krisen, er det arbejderklassen, der skal betale prisen. Det er os almindelige mennesker, der bliver gjort arbejdsløse og smidt på gaden, når krisen raser.

Mens arbejdere og almindelige folk lider under krisen, modtager spekulanterne gigantiske pengebeløb igennem de såkaldte bankpakker. Under dække af krisen udliciterer og besparer den borgerlige regering med uformindsket styrke.

De siger, at der ikke er råd, men bruger samtidig 22 mia. på højteknologiske jagerfly. Det er nemlig mere vigtigt at føre krig, end det er at sørge for samfundets svageste. USA's imperialistiske besættelse af Irak og Afghanistan har kostet over en million civile livet. Senest har Obama sendt 30.000 flere tropper til Afghanistan.

De tilbagestående lande og de 1,4 mia. mennesker, der lever i fare for at dø af sult, bliver holdt nede af EU's toldmure og USA's militære diktater. Spillet mellem de imperialistiske stormagter er ved at vende tilbage. Fremkomsten af nye kapitalistmagter som Kina, Rusland og Indien varsler om ny kamp om opdelingen af verden. Imens man peger på hinandens befolkninger med atom-bomber, har USA taget skridtet videre og vil begynde et militarisere rummet med det såkaldte missilskjold.

USA og Danmark fører krig under dække af demokrati og ytringsfrihed. Men det i forvejen indskrænkede borgerlige demokrati bliver i de kapitalistiske lande bid for bid indsnævret, som i Danmark med terrorlove, lømmelpakke og gummiparagraffer. Samtidig krimi-

naliseres den internationale solidaritet med folk, der kæmper imod undertrykkelse og tyranni, som FARC i Colombia og PFLP i Palæstina. Folk bag tøjfirmatet Fighters & Lovers blev fængslet for økonomisk støtte til humanitære formål.

Den seneste tid har det danske politis brutalitet været et chok ved scener som under klimatopmødet.

Her protesterede vi imod det såkaldte klimatopmøde, hvis eneste formål var at markedsføre klimaspørgsmålet og grønvaske de multinationale selskaber. Forbrugersamfundet og kapitalens rovdrift på naturen har mangedoblet kapitalisternes profitter.

Magthaverne taler kun pengenes sprog, og påstår at kunne løse klimaproblemet med endnu mere markedsføring af vores planet. De mere hyppige miljøkatastrofer og krigene jager mennesker på flugt.

Men især i Danmark mødes asylansøgere med en umenneskelig behandling. Mennesker med traumer og psykiske skader bliver indespærret i Sandholmlejren og skal sidde i årevis uvisshed om deres fremtid. Hvis de endelig kommer ind, må de leve under Dansk Folkepartis racistiske hetz imod de etniske minoriteter. Den fortæller os, at det ikke er spekulanter, bankdirektører og den borgerlige regering, der er fjenden, men derimod nogle af samfundets svageste mennesker!

Fascisternes vold på gaden vokser i takt med Dansk Folkepartis demagogi og varsler om en voksende fascistisk bevægelse.

Kapitalismen tegner et sort billede af fremtiden. Hvis vi skal gøre os forhåbninger om et liv i frihed, demokrati og medmenneskelighed, må der sættes en stopper for kapitalen og dens blodsugeri.

Vi skal skabe et system, hvor det ikke er en snæver elites profitbegær, der sætter dagsordenen, men hvor almindelige menneskers interesser og behov står i centrum. Det system kaldes socialisme. Den eneste vej hertil er, at arbejderklassen i forening med den brede befolkning ad revolutionær vej tilkæmper sig statsmagten og gør samfundet frit for kapitalistisk og borgerlig indflydelse.

Reformisme og parlamentarisme kan ikke fjerne det kapitalistiske system, men kun lave forandringer inden for udbyttersystemets rammer. Arbejderklassen må manifestere sin egen magt, ikke i Folketinget, men på gaden og på arbejdspladserne.

Der er selvfølgelig lang vej endnu, og indtil da må arbejderklassen stå fast på sine tilkæmpede rettigheder og imødegå en periode med hårde kampe, hvor vores basale friheder vil stå for skud.

Jeg vil på vegne af Danmarks Kommunistiske Ungdomsforbund ønske jer alle en glædelig 1. maj!

Palæstina besat: En dobbeltmoral tyk som olie

*Tale på Rød 1. maj 2010 i
Munke Mose. Af Bent
Hansen, Boykot Israel*

Det kan godt blive ensformigt ustandseligt at fordømme Israels og USA's mord, besættelser og krig, men det er ethvert anstændigt menneskes pligt at blive ved med at bekæmpe uretten og forsvare de undertrykte. Hvis ikke vi gør det, bliver Israels og USA's omvendte retsorden, hvor krig er fred og sort bliver til hvidt, til klodens normale tilstand.

Dobbeltmoralen er tyk som olien i Mellemøstens undergrund.

Jeg er næsten lige kommet hjem fra en tur til Palæstina med 3F-netværket '10 dage på Vestbredden', og der er ingen tvivl om, at situationen er endnu vanskeligere, end den har været før. Forhandlingerne med Israel er gået helt i stå, processen efter mødet i Annapolis gav et håb om fred, men dette møde gav heller ingen resultater, og Abbas står helt uden resultater. Israel mangler viljen til en fredsløsning med palæstenserne.

Men det er tydeligt for os, og heldigvis bliver flere og flere klar over, at Israel er blevet et småfascistisk apartheidstyre, der bringer store lidelser over det palæstinensiske folk.

Grundlaget for en bæredygtig palæstinensisk stat undergraves hver eneste dag.

Der er tale om en uendelig række af brud på folkeretten. Cirka 10.000 palæstinensere, heraf mange af folkets ledere, vansmægter i den israelske besættelsesmagts fængsler. Som prikken over i'et har USA og EU sat flere af de palæstinensiske folks organisationer på den såkaldte terrorliste, mens penge, våben, varer og tjenesteydelser flyder frit til Israel, som endog er en særlig begunstiget samhandelspartner.

USA og Israel har i stigende omfang fået splittet palæstenserne. Så længe Fatah og Hamas kæmper en blodig kamp i de palæstinensiske områder, kan Israel føle sig sikker. Derfor puster Washington og Tel-Aviv energisk til ilden. Obama har yderligere complice-

ret situationen ved at øge forventningerne til forhandling om fred, uden at han har levet op til forventningerne.

USA bruger alle midler for at sikre sig kontrol over Mellemøstens olierigdomme, derfor ligger en varig og retfærdig løsning af det palæstinensiske spørgsmål ikke lige om hjørnet.

Livsvilkårene for palæstenserne har aldrig været dårligere, samtidig med at Israel har sat turbo på byggeriet af nye bosættelser. Nu er det også i Østjerusalem, hvor 1.600 nye boliger er planlagt bygget midt i et palæstinensisk område. Sammen med en ekstra hård linje over for palæstenserne, som kun tjener det ene formål at stjæle så meget jord som muligt med så få palæstenserne som muligt.

Lad mig også lige nævne apartheidmuren, som for mig er et symbol på den mest afsindige politik, som er gennemført i nyere tid. Koloniseringsstrategien virker. Og det internationale samfund sætter kikkerten for det blinde øje, og vi bliver alle medskyldige i et nyt holocaust, det palæstinensiske.

Israels evige beskyldninger om terror fik en palæstinensisk pige til at skrive dette.

I brænder mine oliventræer, ødelægger mit hus, tager mit job, stjæler min jord, sætter min far i fængsel, dræber min moder, bomber mit land, lader os alle sulte, ydmyger os alle.

Men det er min skyld – jeg skød en raket tilbage.

Vi nægter at betale jeres krise

*Silas Ørting, arbejdsløs tømrer, på
Den Røde Plads i Fælledparken*

I dag er det 1. maj. I dag er det kampdag. Over hele verden er millioner af mennesker på gaden. Over hele verden er kravene de samme.

Vi nægter at betale jeres krise, vi vil have: Arbejde. Uddannelse. Fred.

Når politikere og analytikere snakker om finanskrisen, snakker de om markedet, om profit. Men den krise, vi oplever, er ikke en profit-krise. Det er en menneskelig krise, en social krise. Hundredetusinder af arbejdsløse er ikke bare tal. Det er mennesker, skæbner og liv.

Når arbejdsløsheden rammer, er det ikke kun arbejdet, der mistes. Det er også kollegaer og kammerater, der forsvinder. Det er hverdagen, der forsvinder. Symptomerne er forskellige, men lidelserne er virkelige, og det er den sande krise.

Mødet med det sociale sikkerhedsnet er for mange kun frustrerende. Mistæneliggørelse og meningsløse jobsøgningskrav er det første, mange møder. Jobsøgningskurser og aktivering uden reelt indhold gør kun hverdagen mere meningsløs. De absurde eksempler står i kø.

En mur er blevet opfordret til at blive gartner, så han havde noget at lave, når vinteren ramte murerfaget.

Selv oplevede jeg som arbejdsløs tømrer, at Frederiksberg kommune ville aktivere mig med renovering af kommunens ejendomme. De havde set en mulighed for faglært arbejdskraft til halv pris.

Klip fra 1. maj-taler mod krise, krig og VKO

1. maj-dag i enhedens tegn skaber optimisme for fremtiden

Kaj Rudi, Arbejderpartiet Kommunisterne, ved Alternativ 1. Maj, Århus

Velkommen til jer alle, der er på Alternativ 1. Maj. Velkommen til jer, der tager afstand fra de skabs-borgerlige partier som SF og SD.

Velkommen til jer, der arbejder på at vende samfundet til et samfund med lige ret og velfærd. Til et samfund, der kæmper for de svage. Til et samfund, der siger nej til at hjælpe de rigeste med at blive rigere. Velkommen til alle jer, der går ind for, at der ikke længere skal skæres ned for de svageste og for den almindelige arbejdende befolkning.

Alternativ 1. Maj er alternativ derved, at der for første gang i otte år er skabt en enhed om, at der skal være en anden 1. maj i Århus end den parlamentariske socialdemokratiske og fagtopstyrede 1. maj i Tangkrogen.

Vi er også alternative derved, at vi mener, at vi ikke kan forlade os på de valgte politikere, men at vi må tage sagen i vore egne hænder i dagligdagen. Bevægelse bliver skabt fra neden. Forandring bliver skabt gennem handling og organisering.

Vi vil fælles skabe bevægelse og handling mod de herskende forhold i landet, hvor de få rige har for meget, og de mange har for lidt og får stadig mindre. Vi er enige om at gå mod regeringens mantra; "Den, der har for meget, skal mere gives".

Det vigtigste mål, jeg vil påpege, er, at vi først og fremmest vil have den siddende regering væk. *Regeringen må stoppes og sættes på porten. Væk med Lars Løkke og co. Væk med kapitalens regering.*

Vil regeringen gøre Danmark til et u-land?

Arvid, DKU, på Den Røde Plads i Fælledparken

Hvad er det, staten har gang i? De underminerer fuldstændigt det danske samfund. Ødelægger vores uddannelsessystemer, så vi får en dårligere og dårligere arbejdsstyrke. Er regeringens ønske at gøre Danmark til et uland? Hvordan kan staten blive ved med at sige, at vi skal gøre folket klogere, og at uddannelserne er på toppen, når de konstant fjerner penge fra den? Hvad med vores SU, som næsten er forsvundet nu? De tvinger studerende ud på arbejdsmarkedet, hvor der i forvejen er stor arbejdsløshed og det er stort set umuligt at blive ansat. Dvs. at enten hvis det lykkes for studenten at få et job, bliver meget af energien, der skulle være brugt til studierne, i stedet brugt på arbejdet, så det forværrer elevens eksamener, og hvis eleven ikke får et arbejde og derfor ikke har nogen penge, kan det igen have katastrofale konsekvenser for uddannelsen, da en ordentlig kost og et ordentligt miljø er vigtigt for at kunne studere maksimalt. Vores studerende er altså i større nød, end de har været siden middelalderen, hvor kun de rige kunne studere, noget, man er ved at indføre igen ved at underminere den offentlige sektor så meget, at de, der har penge til det, går over til de private institutioner. Dette skal der sættes en stopper for! Vi vil have en ordentlig uddannelse, vi er ikke et tredjeverdensland, men et af de rigeste og dyreste i verden.

Der er en anden vej!

Jan Nielsen, APK, ved Rød 1. maj i Munke Mose

Valgkampen til næste valg er helt åbenlyst i gang, men ingen ved, hvornår valget kommer – og der er en stadig mere udbredt følelse ikke mindst blandt arbejderne, de offentligt ansatte og de unge, at nu må den nyliberale regering stoppes og sættes på porten.

Borgerskabet er i offensiven for at fjerne de økonomiske og politiske rettigheder, som arbejderklassen har opnået gennem års kampe. For at forsvare de store virksomheders interesser og for at lade arbejderne betale krisen gennemføres massefyringer og anti-sociale reformer. Kollektive overenskomster undergraves og afvises af cheferne for de store foretagender. Undertrykkelsen mod arbejderne øges til det yderste for at sænke lønnen og styrke kapitalisternes magt.

Efter at de har støttet banker og store virksomheder med enorme mængder af offentlige penge, så vil de betale statsgælden ved at reducere pensionerne, ved at fjerne sociale ydelser og ved at øge de skatter, som almindelige mennesker betaler. Men der er en anden vej! Vi finder os ikke længere i, at de lavtlønnede, de arbejdsløse, dem på SU og alle de andre uden formue skal betale for krisen, som rigmændene har skabt.

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

www.kpnet.dk

Grækenland:

Jorden bævede under strejken, men reaktionen drager fordel af tre drab

De konstante angreb på den græske arbejderklasse i de sidste måneder har til sidst bragt situationen på et kogepunkt. Arbejderne har fået nok. De er ikke rede til at betale for en krise, der ikke er skabt af dem. I går [den 5. maj 2010] var Grækenland totalt lammet, da arbejderne og ungdommen gik massivt på gaden i protest.

De tragiske drab på tre bankansatte er imidlertid blevet brugt til at fjerne opmærksomheden bort fra den imponerende styrkeopvisning fra den græske arbejderklasse.

Dokumentation

En ny klassekamps-æra

I går gik Grækenland officielt ind i en ny klassekamps-æra. De uophørlige angreb på arbejdernes levestandard fra kapitalens side har fremprovokeret en massiv og militant bevægelse.

Gårsdagens generalstrejke var første akt i denne bevægelse. Hele Grækenland var lammet. Ikke kun den offentlige sektor som ved de foregående generalstrejker i februar og marts, men også den private sektor. Over 150.000 arbejdere deltog i strejken i Athen, som var karakteriseret af en udbredt følelse af radikaliseret og vrede. Mange deltagere i Athen-strejken udtalte, at denne mobilisering kun kan sidestilles med den store generalstrejke mod "Yinnitsiforslagene" (i 2001, hvor PASOK-regeringen foreslog en lov mod social sikkerhed, der blev trukket tilbage på grund af en massiv generalstrejke). Enorme militante demonstrationer fandt sted i 68 byer i alt, hvor demonstrationerne i Thessaloniki, Patras, Herakleion og Ioannina var særligt massive.

Den umådelige vrede mod den sene-ste offensiv mod arbejderklassens levestandard kom til udtryk i mobiliseringen organiseret af GSEE-ADEDY (det vigtigste fagforeningsforbund) og af PAME (Det Kommunistiske Parti KKE's fraktion i fagforeningerne) med slogans som "Ingen ofre til plutokrati-

et" og "PASOK/Nyt Demokrati = økonomiske stramninger – arbejdsløshed – terrorisme".

Den voksende vrede imod fagforeningsbureaukraterne blev afspejlet i de konstante og intense buh-råb under den tale, som blev holdt af præsidenten for GSEE, Yannis Panagopoulos, ved GSEE-ADED-mødet i det centrale Athen. Det skal også bemærkes, at vi under protesterne oplevede en spontan, aggressiv stemning mod de undertrykkende politistyrker, banker og de offentlige institutioner blandt mange af de protesterende, som klart viser, at "kogepunktet" er blevet nået i massernes bevidsthed.

Tragiske bankdrab

Dog overskygges de afgørende kendsgerninger om de massive og militante demonstrationer i Athen og over hele landet uheldigvis af det tragiske drab på tre ansatte, en mand og to kvinder, i en afdeling af Marfin Banken som følge af ildspåsættelse forårsaget af molotovcocktails.

Det var en kriminel handling imod unge funktionærer, der arbejder i en branche, hvor bossernes terror er omfattende, og hvor arbejderne tvinges til at arbejde under fyringstrusler. De uheldige bankansatte kunne ikke komme ud af bygningen på grund af bankbestyre-

rens kriminelle ligegyldighed. Man havde ikke sikret hverken brandforanstaltninger eller en nødudgang.

Desuden må der stilles spørgsmål om grunden til politiets passive indstilling, hvor man, skønt det var massivt til stede ved demonstrationen, ikke traf forholdsregler til at stoppe nedbrændingen af en bank, som holdt åbent i centrum af Athen og lå tæt på ruten for en demonstration, der i høj grad rettede sig mod bankernes rovgriske rolle.

Ingen kan med sikkerhed sige, at ildspåsættelsen var udtryk for en blind, kriminel

og desperat vold begået af anarkister eller en godt organiseret provokation fra de statslige kræfter med det formål at bagvaske arbejderbevægelsen. Hvis vi ser på den generelle forberedelse af demonstrationer sammen med de tragiske dødsfald i Marfin, de mange angreb på butikker i Thessaloniki og de anklager, som er fremført af generalsekretæren for KKE om provokationer fra medlemmer af den fascistiske "Chryshi Avgi"-organisation, der var med under PAME-bannere, er det muligt, at en omfattende plan om provokationer var orkestreret af staten.

Selv hvis disse begivenheder ikke er en organiseret provokatorisk handling, fungerer de objektivt som en sådan. De undergraver en stærk bevægelse i sin fødsel, fordi de tjener til at overskygge karakteren af massernes generalstrejke. De terroriserer arbejdere og bremser dem i deltagelse i bevægelsen, mens de samtidig sanktionerer den kommende eskalation af politivold.

Manna fra himlen for reaktionen

Regeringen og de borgerlige medier har ivrigt udnyttet denne "manna fra himlen". Man har atter rejst spørgsmålet om "en generel fordømmelse af vold og kaos" – om indirekte, men klart at kriminalisere hele bevægelsen som sådan

og hele venstrefløjen. Regeringen har, som et af midlerne til at isolere bevægelsen, på ny foreslået en øjeblikkelig indkaldelse af en konference for de politiske partiers ledere på grund af denne ”kritiske situation for fædrelandet”, et forslag, som man havde stillet nogle få dage tidligere, hvor det måtte aflyses på grund af offentlighedens vrede.

Lederne af venstrefløjen bør ikke falde for borgerskabets fælde og deltage i nogen konference med regeringen og de højreorienterede partier, som støtter regeringens metoder. Deltagelse af

KKE- eller SYRIZA-ledere i sådan en konference vil være en nedbrydende handling mod den mægtige arbejder- og ungdomsbevægelse. Tværtimod må de samle kræfterne om at udvide kampen. Det budskab, som gårdsdagens protesterende sendte, var, at arbejderne ønsker at kæmpe, og det budskab må høres af alle venstrefløjspartiernes ledere.

Samtidig understreger de tragiske hændelser den bydende nødvendighed af at adskille arbejderbevægelsen og venstrefløjen fra anarkisterne, der med uansvarlige og desperate gerninger

giver grobund for provokationer af enhver art, hvis formål er at undergrave den virkelige massebevægelse.

Enhver anarkistisk gruppe, der praktiserer blind og desperat vold, bør og skal holdes væk fra arbejdernes og ungdommens massebevægelse via besluttede organiserede forholdsregler.

*Af redaktionen af Marxistiki Foni
6. maj 2010.*

*Oversat til dansk og let forkortet af
Kommunistisk Politik fra occupiedlondon.org.*

Brev fra en græsk bankansat

*Offentlig erklæring fra
en kollega til de tre
bankansatte, der tragisk
døde ved en antændt
brand i deres bank
under demonstrationen
den 5. maj*

Jeg føler en forpligtelse over for mine kollegaer, der så uretfærdigt døde i dag, om at tale ud og sige et par objektive sandheder. Jeg sender dette budskab til alle medier. Enhver, som fortsat er i besiddelse af samvittighed, bør publicere det. Resten kan fortsætte med at spille regeringens spil.

Brandvæsenet har aldrig udstedt en gældende godkendelse af den omtalte bygning. Tilladelsen til, at banken kunne holde åbent, blev givet under bordet, som det i praksis sker med alle forretninger og virksomheder i Grækenland.

Den omtalte bygning havde ingen brandsikringsmekanismer, hverken planlagte eller installerede – med andre ord ingen sprinklere, ingen nødudgange eller brandslanger. Der var kun nogle få bærbare ildslukkere, som selvfølgelig ikke hjælper ved bekæmpelse af brand i en bygning, der er bygget ifølge for længst forældede sikkerhedsstandarder.

Ingen afdeling af Marfin-banken har noget personale, der er trænet i bekæmpelse af brand eller blot i brug

af ildslukkere. Ledelsen bruger de høje omkostninger ved en sådan uddannelse som påskud og vil ikke engang træffe de mest basale foranstaltninger for at beskytte personalet.

Der har aldrig været en eneste evakueringsøvelse for personalet i nogen afdeling eller været afholdt nogen træningssessioner med brandvæsenet for at give instruktioner i situationer som denne. Den eneste øvelse, der har fundet sted i Marfin-banken, handlede om terrorscenarier, og især om planlægning af flugtveje for bankens ”spidser” fra deres kontorer i en sådan situation.

Den omtalte bygning havde intet specielt tilflugtsrum i tilfælde af brand, skønt dens konstruktion er meget følsom under sådanne forhold, og skønt den var fyldt op med materiale fra gulv til loft. Af materialer, der var yderst brandbare, som papir, plastik, ledninger, møbler. Bygningen var objektivt set uegnet til brug som en bank ifølge konstruktionen.

Ingen sikkerhedsrepræsentant havde kendskab til førstehjælp eller brandslukning, skønt de praktisk talt hver gang beskyldes for ansvaret for bygningernes sikkerhed. De bankansatte bør forvandle sig til brandmænd og sikkerhedspersonale, ifølge ejeren af Marfin-banken, hr. Vgenopoulouos.

Ledelsen af banken advarede bestemt de ansatte mod at gå hjem, skønt

disse gentagne gange havde bedt om lov til det fra tidligt om morgenen – mens de samtidig tvang de ansatte til at låse dørene op og gentagne gange bekræftede, at banken ville være åben hele dagen, over telefonanlægget. De blokerede endog internetadgangen for at hindre de ansatte i at kommunikere med omverdenen.

I mange dage har der efterhånden været en komplet terrorisering af de bankansatte i forbindelse med mobiliseringen til generalstrejken – med følgende verbale ”tilbud”: Enten arbejder du, eller du bliver fyret!

De to hemmelige politifolk, der er udstationeret i afdelingen som beskyttelse imod røveri, dukkede ikke op i dag, på trods af at ledelsen verbalt havde lovet de ansatte, at de ville være der.

Til slut, mine herrer! Vær selvkritiske, og lad være med at gå rundt og lade, som om I er rystede! I er ansvarlige for det, der er sket i dag, og i en enhver retsstat ville I allerede være blevet arresteret på grund af de ovenstående anklager.

Mine kollegaer mistede deres liv i dag af som følge af ondskabsfuldhed, ondskabsfuldhed fra Marfin-banken og hr. Vgenopoulos’ side, der udtrykkeligt erklærede, at de, der ikke mødte på arbejde i dag (5. maj, en dag med generalstrejke), ikke skulle bekymre sig om at møde på arbejde i morgen (da de ville blive fyret).

En ansat i Marfin-banken

Skarp palæstinensisk kritik af OECD

På trods af kraftige palæstinensiske protester har OECD optaget Israel i de 30 rige landes klub. Dermed er et væsentligt mål for israelsk udenrigspolitik nået for at imødegå den stigende isolation, som dets folkemorderiske apartheidpolitik over for palæstinenserne har ført det ud i. Protesterne mod beslutningen fortsætter, som med følgende udtalelse fra den store paraplyorganisation BNC

Det palæstinensiske civilsamfund, repræsenteret af den Nationale Komité for Boykot, Af investering og Sanktioner (BNC), en bred koalition af de største palæstinensiske masseorganisationer og fagforeninger, har udsendt en kraftig fordømmelse af OECD's - Organisationen til økonomisk samarbejde og udvikling - beslutning i dag om at byde Israel velkommen som medlem af organisationen på dets ministermøde, der skal finde sted den 27.-28. maj. En talsmand for BNC erklærer:

"Ved at acceptere Israel som medlem optræder OECD's medlemslande som åbenlyst medskyldige i israelske krigsforbrydelser, hvad der ødelægger selve fundamentet for international ret. At belønne Israel er at sikre det straffrihed og er et slag mod ethvert realistisk håb om at opnå en retfærdig fred i regionen."

OECD-beslutningen er en rapport, som viser hvordan kulminationen på en proces, som begyndte i 2007, og hvor Israel skulle bestå en række tekniske prøver og gennemføre reformer, for at opnå adgang. Ifølge "Køreplanen for Israels indtræden i OECD-konventionen" forlangtes det, at Israel demonstrerede sin tilslutning til OECD's "fundamentale værdier". BNC har tidligere udsendt en rapport, der påviser hvordan Israel konsekvent har overtrådt disse

DEPORTATION TO GAZA GHETTO...

krav, og dermed diskvalificeret sig fra deltagelse.

En talsmand for BNC siger:

"Regeringsfunktionærer i OECD's medlemslande er fuldstændig klar over, at Israel ikke opfylder nogle af de objektive kriterier, som er fremsat. Alligevel har de besluttet at udvælge Israel og hæve det over alle disse objektive kriterier, belønne det for dets krænkelser af OECD, for ikke at nævne dets overtrædelser af international lov, og at gøre hele medlemskabs-processen til en farce."

I forløbet op til OECD-beslutningen koordinerede BNC med den palæstinensiske befrielsesorganisation PLO, fagforeninger og andre dele af civilsamfundet i alle 30 OECD-medlemslande som del af en intensiv kampagne for at modsætte sig israelsk medlemskab på grund af dets vedholdende og systematiske krænkelser af palæstinenserne rettigheder, især efter dets barbariske gerninger i Gaza i 2008-09, som betegnes som 'krigsforbrydelser' i FN-rapporten, forfattet af dommeren Richard Goldstone og hans kolleger.

Det vigtigste for OECD's medlemsstater burde være den kendsgerning, at de selv overtræder deres juridiske forpligtelser i samme øjeblik de accepterer Israel i OECD, som der nu er enighed om. PLO præsenterede med støtte fra kendte eksperter i international ret OECD og dets medlemsstater for et juridisk standpunkt, som sætter fokus på dette spørgsmål og forlangte det afklaret før en israelsk optagelse. Der mangler stadig regeringssvar.

Ved at acceptere økonomiske data fra Israel, der også omfatter dets ulovlige bosættelser på den besatte Vestbred, anerkender OECD i juridisk for-

stand Israels indtræden som stat og som besættelsesmagt. Den fjerde Geneve-Konvention kræver, at Israel som besættelsesmagt sikrer den besatte palæstinensiske befolknings velfærd. Ifølge denne konvention betyder Israels bosættelser på den

besatte Vestbred flytning af befolkningen, hvilket betegnes som en krigsforbrydelse.

OECD's medlemsstater har en juridisk forpligtelse til at sikre opretholdelse af den fjerde Geneve-konvention undre international humanitær lov og loven om stater ansvar. At økonomiske data fra de ulovlige bosættelser accepteres, gør det absolut påkrævet at sikre, at den juridisk beskyttede palæstinensiske befolkning også indgår i disse data. Israels bosættelser på den besatte Vestbred udgør en folkeforflytning, som defineres som krigsforbrydelse.

Ved at acceptere Israel i OECD baseret på økonomiske data, som omfatter de ulovlige bosættelser på den besatte Vestbred, men vilkårligt ekskluderer de fire millioner palæstinensere, som lever der, udgør et direkte og åbenlyst brud fra OECD's og medlemsstaternes side på deres juridiske forpligtelser i henhold til både den fjerde Geneve-konvention og international lov. Som underskrivere af den fjerde Geneve-konvention godkender OECD's medlemsstater og bliver medskyldige i den israelske krigsforbrydelse folkeforflytning.

"Den eneste juridisk holdbare handling for OECD's regeringer ville være at stille Israels medlemskab i bero og tage de alvorlige juridiske konsekvenser i betragtning, som prominente jura-eksperter har påpeget," siger en talsmand for BNC.

"Når man ikke gør det, betyder det, at disse stater aktivt understøtter israelske krigsforbrydelser mod det palæstinensiske folk og cementerer israelsk straffrihed i forhold til opretholden af dets besættelse og apartheid-system."

Verdens ungdom samles til det 22. anti-imperialistiske og anti-fascistiske ungdomstræf ved Ægæerhavet

”Hvor er verdens centrum?”, spørger man Nasreddin Hodja. ”Lige der, hvor mit æsel træder. Mål selv efter, hvis du ikke tror mig,” svarer Hodja ... Hvad hvis man stiller samme spørgsmål til ungdommen. Til verdens unge, som er ramt af fattigdom, arbejdsløshed og nul fremtid? Hvad om vi rettede dette spørgsmål til de millioner af unge, som ikke får nogen uddannelse, hvis jobs er taget fra dem, som undertrykkes af krigsen og kastes ud i krige?

Verdens ungdom samler sig!

Vi er unge mennesker fra hele verden. I trods mod dem, som prøver at adskille og splitte os og gore os til hinandens fjender, samles vi for at skabe en anden verden. Fra de forskellige geografiske områder flyder vi gennem floder og oceaner og bringer vores farverige kulturer med os.

”Vi kommer fra de fire verdenshjørner og taler forskellige sprog, og forstår alligevel hinanden

Vi er de grønne grene på jordens træ. Der findes en nation kaldt ungdom, og vi tilhører den.”

Vi er de virkelige ejere af vores verden, og tvinges til hurtigt at blive voksne; vi er de grønne grene, som digteren Nazim Hikmet siger. Vores drømme er fælles, ligesom vores håb. Med vores sangue på alle sprog vil vi udtrykke den verden, vi ønsker at leve i.

For arbejde, uddannelse og fred!

Vi vil gøre det krystalklart, at vi hverken vil betale prisen for en økonomisk krise, andre har skabt, eller slås med arbejdsløshed eller blive trukket i krig. Vi vil forsvare, for vores fremtid, retten

Appel fra International Ungdomslejr i Tyrkiet 3.- 12. august

Hvor er verdens centrum?

til uddannelse, som tages væk fra os. Vi trækker os selv ud af det hjælpeløshedens favntag, som de trækker os ind i; vi vil vise dem, hvor vid vores horisont er, og vores verden og vores drømme. I en tid, hvor verdens unge drives mod selvmord og depression, vil vi tænde håbets flamme og sprede den vidt og bredt.

Vores drømme vil møde virkeligheden!

Vi er verdens fremtid; derfor kræver vi den også. Vi vil vise, at en verden uden krige og udbytning, hvor vi kan producere sammen og dele sammen er mulig. En kultur af kollektiv solidaritet, af at elske hinanden og af respekt for hinanden vil blomstre blandt os unge. Vi skal gøre mødet mellem arbejdets verden og denne kultur mulig, mødet mellem individ og samfund, politikken og vores egne liv, det nye med historien, og vores drømme med virkeligheden.

Ved det ægæiske hav mellem 3. og 12. august

Verdens centrum er hvor vi kommer sammen for at dele vores længsler, diskutere vores problemer og lader håbet blomstre. De andre år var vi i et andet verdenscentrum, og i år mødes vi i Tyrkiet, ved Ægæerhavet. De unge fra alle verdenshjørner vil også medbringe deres forskellighed. Poesi, musik, teater, kunst, skulptur, film og sport vil blive omdefinert af ungdommens energi. Vi vil tænke sammen, skabe sammen og dele ved solens og havets bord ...

I modsætning til omgivelser, hvor nogle producerer, mens andre forbruger, vil verdensungdommens træf 2010 være en øvelse i det ny, hvor et kollektivt liv vil blive levet, og nærhed, kammeratskab og venskab og fred vil springe ud uden diskrimination af sprog, religion eller farve.

Tiden er kommet til at pakke vores ferieudstyr og indpode Ægæerhavet med vores drømme ...

Verdens unge venter på dig; *”Vær et sejl, vær en hjelm, bliv en fisk, en båd, bliv vand og rejs, hvorhen du kan...”*

Praktisk info

Lejren koster 100 euro svarende til ca. 750 kr. Rejseudgifter er på egen regning, og flybilletter ligger på omkring 2500 tur-retur.

For mere info på engelsk på nettet:

www.iaayouthcamp.com

Facebook:

2010 INTERNATIONAL YOUTH CAMP

Tilmelding og spørgsmål til den danske gruppe: dku@dku99.dk

DKU holder infomøde om lejren

mandag den 7. juni kl. 17
i Oktober Bogbutik,
Egilsgade 24, 2300 Kbh S

Man behøver selvfølgelig ikke være med i DKU for at deltage i denne lejr, eller rejse sammen med gruppen fra DKU.

Revolutionært Sommer-træf 2010

DKU og APK arrangerer Revolutionært Sommertræf Vestsjælland den 17. – 22. juli.

En offensiv mod Løkke-regeringens og kapitalens politik skal udvikles.

Så kom glad, eller RØDglødende af raseri over kapitalismens fallitbo, der kun fortsætter på lånte penge.

Tilmelding og kontakt i Oktober bogbutikkerne i København, Odense eller Århus – eller pr. mail til DKU: dku@dku99.dk
Prisen er 900,- kr..

FOA: Rivende galt på sygehusene

Knap 600 stillinger er nu i farezonen. Sådan lyder meldingen fra Region Sjælland, som inden for kort tid gennemfører omfattende besparelser for at fjerne sit budgetunderskud på 350 millioner kr. Meldingen bekræfter, at der er noget rivende galt med økonomien i sygehusvæsenet, mener FOA

- Region Sjælland vil forsøge at minere antallet af afskedigelser, men denne melding betyder, at FOA's prognose for antallet af afskedigede sygehusansatte nu passerer 2.000 på landsplan, og vi mangler fortsat meldinger fra de fleste andre dele af landet, siger forbundsformand Dennis Kristensen, FOA.

- Det er absurd, at Folketinget i øjeblikket bruger tiden på at debattere, hvor mange sygehusene har ansat siden den borgerlige regerings tiltræden, mens fyresedlerne flyger om ørerne på personalet. Det giver sig selv, at afskedigelserne vil betyde et fald i antallet af patienter, der kan behandles og plejes. Men det giver også sig selv, at det samlede antal af stillinger, som bliver nedlagt ved hjælp af enten fyresedler eller naturlig afgang, vil betyde et helt urimeligt pres på de resterende ansattes arbejdsmiljø. Det kan vi som et moder-

ne velfærdssamfund ganske enkelt ikke være bekendt over for hverken patienter eller ansatte, mener Dennis Kristensen.

De sygehusansattes faglige organisationer har tidligere i en fælles sekspunktsplan foreslået, at der iværksættes en grundig analyse af den økonomiske styring af sygehusene.

- Det er deprimerende, at Folketinget ikke kan komme op fra sofaen og få skaffet et flertal for at komme til bunds i det enkle spørgsmål, om sygehusvæsenet kan styres med den styringsmæssige gryderet, som er skabt med aktivitetsbestemte bevillinger, Løkkeposen, kræft- og hjertepuljer og patienters ret til at trække en pose penge ud af sygehusets budget, hvis behandlingsgarantierne ikke overholdes, uanset den enkelte diagnoses alvorlighed. Jeg er ret overbevist om, at en væsentlig årsag til sygehusvæsenets problemer med at overholde budgetterne netop skal findes i denne helt uigennemsigtige cocktail.

- Og så er det i mine øjne en direkte hån mod de sygehusansatte, når afskedigelser og stillingsnedlæggelser i tusindvis bliver mødt med påstande om udvidel-

ser af antallet af ansatte. Vi har som samfund sat sygehusene til at øge produktionen. Det kræver naturligvis flere hænder og hjerner, og vi har fået varen leveret, endda godt og vel for en pris så lille som en budgetoverskridelse på blot 1,1 procent. Der er næsten kun en ting at sige: Christiansborg, så tag jer da for pokker sammen, siger Dennis Kristensen.

Landets sygehuse præsterede sidste år en historisk høj produktivitetsvækst på omkring 10 procent med en samlet budgetoverskrivelse i regionerne på 1,1 procent.

Antikommunisme som opium

Op til 1. maj har Lars Løkke Rasmussen opfordret til "et opgør med kommunismen". Det ville ikke være det første, for da Berlinmuren faldt i 1989-91, var vi en hel ungdomsgeneration, som måtte gennem den antikommunistiske skærsild.

Nu, hvor en af kapitalismens tilbagevendende kriser hærger, er tiden kommet til vaccination af næste generation imod den af borgerskabet så frygtede kommunistiske virus. 20 år efter jeg selv fik nålen, og massakren på den socialdemokratiske velfærdsstat begyndte, fordi dens socialistiske konkurrent forsvandt i Østeuropa, er jeg dog mere rød end nogensinde.

I mit voksne liv i det kapitalistiske Danmark har jeg nemlig kun oplevet nedskæringer og forringelser, markant større ulighed, en eksplosion i fremmedhadet og intolerancen samt adskillige angrebskrige med dansk deltagelse.

Danskernes levevilkår forbedres ikke af antikommunistiske eller islamofobiske hadekampanjer. Disse er krigs- og nedskæringspolitikernes opium til os, så vi ikke reagerer på kapitalismens iboende uretfærdigheder og begrænsninger.

Af Carsten Kofoed, 29. april 2010

Dommeren

**der idømte lange fængselsstraffe
stod nu selv anklaget
for usømmelig adfærd ...
Ved domsafsigelsen var han fraværende,
men dommen faldt, lydende på afsked,
fyring fra embedet, men
grundet dettes høje position
var det velkendte håndtryk en selvfølge -
så ingen nød lides, helt ulig
dem han dømte,-
ingen håndtryk, tab af arbejde, bolig;
vridning gennem systemet
så alle menneskelige værdisæt knuses.**

N.B.

Det er ikke nok at være i live, man skal også kunne leve

Sådan slutter et af høringssvarene til de nyeste forslag til ændring af udlændingelovgivningen. Nr. 15 efter VKO-regeringens tiltræden, dvs. en ændring hver 8. måned i gennemsnit. Ikke nok med at lovændringerne denne gang tilsammen fylder 196 sider, de er også gennemvævet af henvisninger. Dvs. at læsestoffet reelt er mange gange større. At lovgivningen her i landet er lovsjusk ud over alle grænser, understreges af den korte høringsfrist på ni arbejdsdage. Hvilket også fik nogle af de høringsberettigede til næsten at opgive på forhånd. Reelt betyder det, at det ikke er muligt for almindelige mennesker uden jura-uddannelse faktisk at vide, hvad der er lov. Hvilket meget vel kan være hensigten.

Derfor dækker bemærkningerne til lovene her også kun nogle ting i grove træk. Som SOS mod racisme skriver: "Der er først og fremmest tale om et håndfast "serviceeftersyn", dvs. en maksimal stramning af udlændingeloven og integrationsloven, så det herefter bliver ulideligt for udlændinge at bo i Danmark".

Danmark overtræder yderligere (ud over hvad vi gør i forvejen) de internationale konventioner, vi har tilsluttet os, det gælder Handicapkonventionen, Flygtningekonventionen, Børnekonventionen og Torturkonventionen.

I materialet til lovforslaget omtales etablering af flygtningelejre i flygtningenes nærområder. Herunder også til uledsagede børn, der er kommet til Danmark. Disse lejre vil være menneskeligt nedbrydende, og alle erfaringer er da også uhyggelige.

Unge mennesker, der er flyttet hertil sammen med deres mødre eller fædre og således er blevet familiesammenført og søger om permanent opholdstilladelse inden de fylder 19 år, bliver mødt med krav om to et halvt års ordinær fuldtidsbeskæftigelse. I praksis betyder dette, at familiesammenførte unge for at kunne opnå de 70 point for ufravigelige grundbetingelser er tvunget til at opgive deres uddannelse, når de fylder 16 år, og i stedet søge fuldtidsjob som

ufaglært arbejdskraft.

Lovændringerne indeholder ingen løsninger for de afviste asylansøgere, der "rådner op" i lejrene.

"Svage" indvandrere lades i stikken, de vil aldrig kunne opnå de 100 point, der kræves for at opnå tidsubegrænset ophold. Det gælder torturofre (skønsmæssigt 45 % af asylansøgerne), mennesker med ringe sprog- og skolekundskaber, ældre og kvinder med kulturel tradition for at passe hjemmet. Mange steder i lovforslaget fremgår det tydeligt, at regeringen udelukkende ønsker at inkludere dem, der har uddannelse, talent og godt helbred. De, der ikke er så heldige, kan henleve deres liv i Danmark uden nogen rettigheder og i en evig angst for at blive smidt ud.

Her er nogen af de værste eksempler på, at der er tale om udelukkelse og diskrimination:

- **Bestået prøve i Dansk 2** bliver et ufravigeligt krav for at opnå permanent opholdstilladelse, men man vælger ikke selv, hvilket niveau man bliver undervist på.
- **Et deltidsjob** vil ikke opfylde beskæftigelseskravet, selv om mange reelt er i stand til at forsørge sig selv med mindre end 37 timer.
- **Uddannelse** kan ikke erstatte, men kun supplere beskæftigelseskravet.
- Kravet til at være **selvforsorgende** forhøjes fra et til tre år (hvornår bliver danskere bedt om tre års lønsedler?).
- Hvis forældrene sender et barn på "**genopdragelse**", straffes barnet yderligere ved at miste sin opholdstilladelse! Men genopdragelse er ikke defineret.
- Man skal **søge opholdstilladelser fra hjemlandet**. Det skal gælde både arbejdstilladelser, familiesammenføring og fornyelser. Nye grunde til ophold opstået under lange ophold i asylcentre udelukkes dermed, og der bliver ikke søgt efter de rettigheder, folk, der ikke tør vende hjem, reelt har.
- Når en udlænding kan **udvises** pga. strafbare forhold eller manglende fornyelse, skal der ikke længere tages

hensyn til proportionerne i kriminaliteten. Så hvis man anholdes for at befinde sig et sted, politiet har defineret som et område, hvor der foregår grov forstyrrelse af den offentlige orden (jf. Lømmelpakken) – så er det bare UD.

- Det anses for et grundlæggende krav for at tildeles tidsubegrænset ophold i Danmark, at "**vedkommende kan klare sig selv uden offentlig hjælp**". Igen diskrimination at de "svage".
- Der lægges op til en voldsom indskrænkning af mulighederne for at få **humanitær opholdstilladelse**. Dvs. tvangshjemsendelse af dødssyge, ikke engang de 2-300, som hidtil årligt har fået midlertidigt ophold grundet alvorlig sygdom, bliver der plads til fremover.

OKTOBER BOGBUTIK
København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50

Torsdag i ulige uger 15-19
og efter aftale

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdag 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

På randen af bankerot

Grækenland er de facto statsbankerot. Vi taler om et europæisk industriland, der blev reddet af IMF og EU-lande, som i alt spyttede 110 milliarder € i den græske stats hullede lommer. Tilskuddet giver Grækenland mulighed for at afdrage 19 milliarder af statsgælden, hvilket skulle ske inden 19. maj for at undgå bankerotten. Portugal, Irland og Spanien var andre yderst skrøbelige økonomier, som også er på fallittens rand. Hvis ikke IMF og primært Tyskland og Frankrig var trådt til, så ville situationen med al sandsynlighed have udløst i økonomisk nedsmeltning af dimensioner. Glem så ikke, at Island allerede har været turen igennem.

Den rådne kapitalistiske økonomi er simpelthen så sammenvævet, at en græsk statsbankerot ville udløse en dominoeffekt af uigennemskuelige dimensioner. Det var ikke alene det kapitalistiske EU, der havde hovedet i saksen, USA var også dybt bekymret.

Danske vismænd, cheføkonomer i de største banker og finansministeren var alle dybt foruroliget. Nationalbankdirektøren, Nils Bernstein, ville heller ikke afvise en ny nedtur:

- Den seneste udvikling på de finansielle markeder i Europa viser, hvor hurtigt dagsordenen kan ændre sig. Det er endnu for tidligt at vurdere, i hvilket omfang den finansielle uro vil dæmpe de positive tegn på fremgang i realøkonomien, vi har set i den seneste tid.

"Den globale finansielle verden er sitrende nervøs i disse dage, og et nys fra en simpel valutahandler kan få hele pengeverdenen til at fryse til," lød et andet af de rammende udsagn.

Dermed var der igen lagt i kakkelloven til nye hjælpepakker og statsgaranterede underskudsdækninger. Det sørgede EU's finansministre så for i weekenden med etableringen af en på sigt 720 milliarder stor €-fond til kom-

EU ønsker at tørre udgifterne til deres syge kur af på arbejderklassen.

Den græske arbejderklasse har vist vejen: Strejke! Vi nægter at betale.

Faglig kommentar

mende nødlidende EU-lande. De største banker har fra krisens dag et – altså for to år siden – fået lagt et vedvarende økonomisk drop ind, som suges fra skatteydernes lommer. For hver hjælpepakke håber kapitalen, at det nu er overstået. End ikke den seneste milliardfond kan garantere dette.

Den eneste garanti, der står tilbage, er, at det er skatteborgerne med arbejderklassen som frontfigur, der er udset til at skulle betale. Det lugtede den græske arbejderklasse og befolkning på lang afstand:

Lønnedgang på 14 pct. til såvel offentlige som privatansatte blandt andet som følge af en fastfrysning i tre år, hvormed den "frie" forhandlingsret også er sat ud af kraft.

En forventet støtte til de fattigste grækere på 400 millioner € bliver udskudt.

Endelig er et løntillæg, som svarer til to måneders løn, blevet skåret af såvel lønninger som pensioner.

Den græske arbejderklasse har svaret med generalstrejke og trods den voldsomme politirepression. De har vist vejen.

EU har ikke tænkt sig at lade sig nøje med en fond, men vil også tage politiske skridt. Allerede sidste uge fremkom der oplysninger om, at der fra

EU's side vil blive stillet krav til de enkelte lande om et konvergenskrav, der vil blive udmøntet i, at kommissionen skal godkende de enkelte medlemslandes budgetter (finanslov). Det kan få drastiske konsekvenser. For Danmarks vedkommende kan det let komme til at koste 80.000 job:

- Selv i en situation, hvor Danmark undlod at stramme finanspolitikken, som der ellers lægges op til i konvergensprogrammet og regeringens konsolideringsplan, vil dansk økonomi blive hårdt ramt. Strammer EU-landene finanspolitikken, som EU har lagt op til, viser prognosens beregninger, at det vil koste over 40.000 danske job frem mod 2015, siger Signe Hansen, økonom i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE).

Det tal skal lægges oven de job, som forsvinder, hvis den danske regerings konvergensplan bliver gennemført.

- Så er vi oppe på at der kan gå 80.000 job tabt som samlet konsekvens af EU's anbefalinger. Det samlede resultat af en stramning af finanspolitikken i EU har dobbelt effekt. Det er det, som EU-kommissionen ser bort fra.

I alt vil EU's krav til budgetstramninger koste seks millioner arbejdspladser, spår AE.

Det såkaldte fantastiske økonomiske system – kapitalismen – afslører tydeligt i den nuværende situation ikke bare sine åbenlyse svagheder, men også sin raddenskab: Uden andre fjendebilleder end nogle spøgelsesagtige terrorister har det økonomiske system undergravet sig selv. Kapitalen kan lovprise sig over, at arbejderklassen ikke står rustet til at tage kampen op, da det ville være den letteste sag at tilte ikke bare et skrøbeligt økonomisk system, men også et tilsvarende politisk system ud over kanten: til lossepladsen, hvor det hører hjemme.